

ஓயிக்கீற்று

ந. டி. ஞானகேவள்

Providence

ஒளிக்கீற்று

(கவிதைகள்)

வி. டி. நாங்கேடவன்

நாவேந்தன் பதிப்பகம்
“ஸ்யூரின் லெல்லந்”
இருப்பினுக்கம் வீதி,
திடுநெல்வேலி நிழக்கு,
யற்றிப்பரணம்.

ஓளிக்கீற்று

- வி. ரி. இளங்கோவன் கவிதைகள்

© உரிமை : நாலாசிரியருக்கு

முதற்பதிப்பு : செ 2015

வெளியீடு : நாவேந்தன் பதிப்பகம்

யாழ்ப்பாணம்

வெளியீட்டு எண் : 01

OLIKEETRU

A Collection of poems

V. T. Elangovan

© : V. T. Elangovan

First Edition : May 2015

Published by Naventhal Pathipagam,
“Mayooran Illam”,
Ramalingam Road
Thirunelvelly East, Jaffna.

Printed by Sri Maruthi Printers,
555, Navalarpalayam, Jaffna.

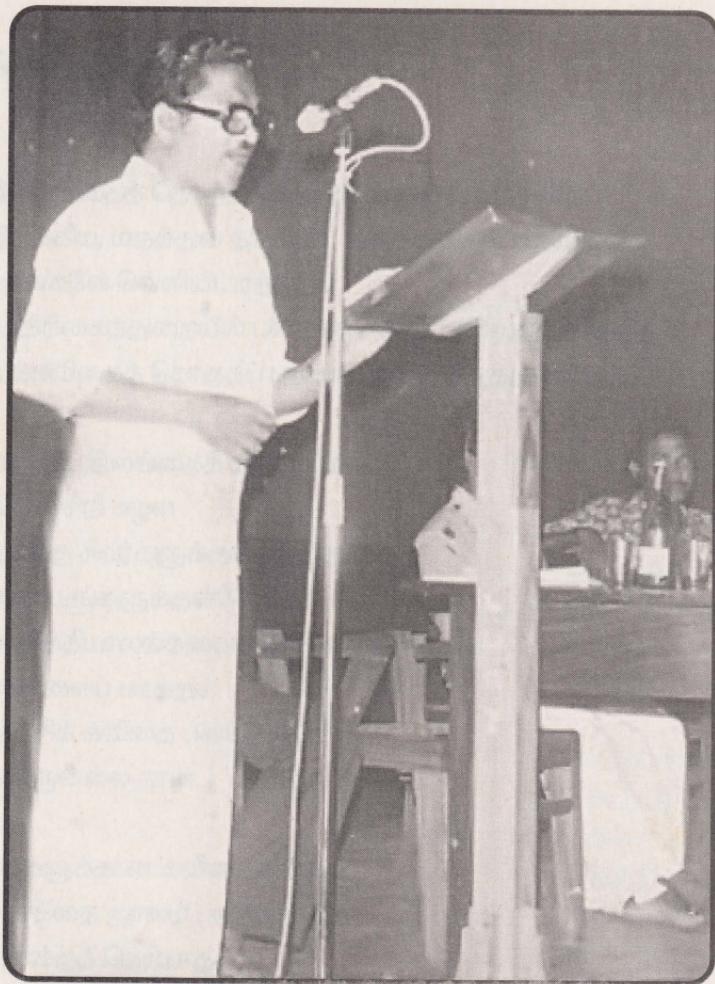
V.T. Elangovan

0033 950 493232

0033 601 738227

vtelangovan@yahoo.fr

ISBN 978-955-7795-00-3

தான்தோன்றிக் கவிராயர்
பல்கலை வேந்தர்
சில்லையூர் செல்வராசனுக்கு... ...

முன்னுரை

இக்கவிதைத் தொகுதி வெளியீட்டில் ஓர் மகிழ்ச்சி..

இலக்கிய, மருத்துவ நால்கள், சஞ்சிகைகள் பலவற்றை ஏற்கனவே வெளியிட்டிருந்தும்,

பத்திரிகைகத்துறையில் பல வருடங்கள் பணியாற்றியிருந்தும் இக்கவிதைத் தொகுதிப் புறப்பாட்டில் ஒரு புத்துணர்வு..!

அன்று... இலங்கைத் திருநாட்டில்,

மின்விசிறி சமூல

நான்கு சுவர்களுக்குள்ளிருந்தும்,

மண்டபங்களுக்குள்ளேயே

மணித்தியாலங்களைச் செலவிட்டு

மக்களைப் படித்தும்

புரட்சிக் கவிதை படைத்திட்ட

கவிஞரன்ல்ல நான்..!

மக்களுக்கான கவிதைகளில்

வார்த்தை ஜாலம் பண்ண

எனக்குத் தெரியாது.

புதுக்கவிதை என்ற பெயரில்

ஒருவித வித்துவத் தன்மை காட்டி,

அர்த்தங்களுக்காக அவர்களையே தேடவைக்கும்

‘புதியமரபுப்’ பண்டிதத் தன்மையில்

கவிதை வாழாது..!

'வாழும் கவிதை
 வடிவத்தில் இல்லை'
 என்ற சூற்றில்
 எனக்குச் சம்மதமே..!
 சீனத்தளபதி லூ சனின்
 எழுத்தாண்மை என்னைக் கவர்ந்தது.
 தோலை நிமிர்த்தித் துணிவோடு
 சமராடத் தெரியாதவன்
 ஆண்மையின்றி பேனா பிடிக்கக் கூடாது.
 சும்மா 'சானா மானா' எழுதுவதால்
 சரித்திரங்கள் மாறாது..!

கவிதைகள் இனிதை தருவது எப்போது..?
 கவிஞருக்கு இனிமை கொடுப்பன எவை..?
 எனக்கு உடன்பாடு இதுதான்..
 நடைமுறை சொல்ல வைக்கிறது
 சொல்வது நடைமுறையில் கிடைத்தது..!

கிராம மண்ணின்
 புழுதி முற்றங்களில்
 தோட்டங்களில், வயல்களில்
 குந்தி எழுந்து
 உறவாடி, உற்றுப்பார்த்து
 கண்டங்களைக் கேட்டு
 கவலைகளைப் பகிர்ந்து
 வேதனைகளைச் சுமந்து
 அணிவகுப்பில் கலந்து
 ஆர்ப்பாட்டங்களில் நின்று
 அடிப்பட்டு, அடைப்பட்டு
 பெற்ற அனுபவங்கள்
 பிறப்பித்த உணர்வுகள் பல... ..

எழுபதுகளில்
 தோழர் கே. டானியலுடன் இணைந்து
 செயற்பட்டவேளை
 எழுதியவைகளில் அதிகம்
 தீண்டாமை ஒழிப்பு - அரசியல்
 கருத்துக்கள் நிறைந்தவை தான்..!
 கவியரங்குகளின் மூலமும்
 கவிஞரங்குகளின் மூலமும்
 அன்று ... பிரபல கவிஞர்கள் அத்தனை பேருடனும்
 அரங்குகளிலும் நின்றேன்..

புத்தகமாய் தொகுத்து
 கவிதைத் தொகுதியைத் தமிழகத்தில் வெளியிட
 எண்பத்தாறில்
 முயற்சி நடந்தது.
 அருமைத் தோழர்
 கே. டானியலின் மறைவின் பின்
 அதுவும் நின்றுவிட்டது.

எழுதியவை எல்லாவற்றையும்
 பிரசரமானவை பலதையும்
 சேர்த்துவைக்க முடியவில்லை...
 அவல நிலைகளாலும்
 வசிப்பிட மாற்றத்தாலும்
 தொலைந்து போன,
 அழிந்து போன
 படைப்புக்கள் பல... பல...

கையில் கிடைத்த சிலவற்றை
 தொகுத்துக் தருகின்றேன்.
 என்னையும், என் கவிதைகளையும்
 என்றும் நேசிக்கும்
 என் மனைவியின் முயற்சியால்
 இத்தனையும் சேர்ந்தன.

மக்கள் உணர்வுகள்
மக்கள் பிரச்சினைகள்
மக்கள் எழுச்சிகள்,
மக்கள் போராட்டங்கள்...
மனதைத் தொட்டவை
எழுத்தில் வருகையில்
எப்படி விளங்கும்..?

எனக்கு ஜூயமில்லை..!
அவ்வளவு தான்..!

இன்று...
ஜோரோப்பிய மண்ணில்
வாழ வேண்டிய
அவலச் சூழ்நிலை...
காலம் கடத்திவிட்ட
வாழ்வு...
வாழுத்தான் வேண்டும்..!

வானொலி
தொலைக்காட்சி
கவியரங்குகளுக்குத்
தலைமை வகித்துச் சொன்ன
கவிதைகள் ஏராளம் ...

நாட்டிலும், புலம்பெயர்ந்த பின்
ஜோரோப்பிய மண்ணிலும்
அரங்குகளுக்குத் தலைமைவகித்து
சொன்னவை ஏராளம்...

அரங்கக் கவிதைகள்
அதிகமானவற்றை
அச்சில் வருவதில்
தவிர்த்துள்ளேன்

பிரான்ஸ் வந்தபின் வெளியிட்ட
'கரும்பனைகள்', 'சிகரம்', 'இது ஒரு வாக்குமூலம்'
கவிதைத் தொகுதிகளில்
இடம்பெற்ற கவிதைகள் சிலவும்
இதனுள் அடங்கும்..!
என்னைப் புரிந்துகொண்ட
நன்பர்களின் வற்புமுத்தல்களினால்
இந்த 'ஓளிக்கீற்று'
வருகின்றது.

என் எழுத்து முயற்சிகளுக்கு
என்றும் ஆதரவு நல்கும்
மக்களின் வரவேற்பு
இந்நாலுக்கும் கிடைக்குமென்பது
நம்பிக்கை...!

- வி. ரி. கிளாங்கோவன்
(பிரான்ஸ்)

தாய் வணக்கம்

சிகாந்சு தமிழன் குள்ளுக்கம் சிதையாமல்
பஞ்ச வயதில் பெயாட்ட மாழிடு
சிந்சு வலிக்குதென நித்திரையிற் சொன்னாலும்
அஞ்சி மனமாழிந்து அழாதேயடா என்று
சிந்சுசோடு சிந்சுச் சிவியடி வருழுப்
பஞ்ச சியலாமாறுந்து பாவங்குழந்தை சியன
முத்தாங்கள் கொடி முகம்மநந் தந்தவளை...
தீத்தீக்கும் செந்தமிழன் செம்கம் சிதையாதவனை
சுத்தனையோ கதைகள் திருவிரவாய்ச் சொல்லி
உளம்நெத்தும்படி தமிழழ நன்றாக்க கூவத்தவளை...
சொத்துயறை என்மக்கள் சொல்லிற் கணல்பாக்க
சுத்திக்கும் பொறுப் படுத்துமருக்க வாஸ்தார்கள்
என்று மனத்துள்ளை எண்ணி மகிழ்பவளை...
கன்றுக்குத் தாய்போல கண்மணிக் கிழமபோல
விண்ணப்புக்குத் தண்மதியாய் வீடிழிற் கருஞ்ஞாவாய்
உய்யம்படி சியன்னை உயிர்ப்பிக்கும் தாயுஞ்சல்...
உந்தன் மகனிவுகள் ஸரங்கமதில் வந்துள்ளான்
உரமீடு வந்திருவாய் எண்ணருகே அம்மா..!

பாதையும் பயணமும்..

உன் ...

ஏற்பிடிப்பான
இனிய வாசகங்களைப் பழுத்ததினால்
குட்ததிச் சாக்கென
குளிர்ந்து நிற்கிறேன்.

ந் ...

பொழிந்துவிட்ட
பொழிவுகளின் பின்,
காரமிளகாயை அரைத்தாலும்
கவலைப்படுவேனோ,

உன்...

சிந்தனைகளுக்குக்
காது கொடுத்தவனைப்
பஞ்சாலாத்தி காட்டிப்
படுக்கவைக்க முடியுமோ,

உன் ...

வச்சிர சக்தியால்
வலிமை பெற்றவனைக்
கூழுக் கைகளால்
குட்டிட முடியுமோ

உன் ...

கங்கையிலே குளித்து
காலாறியவனை
கிணற்றிட வாய்க்கால்
கீழே தள்ளிடுமோ,

உன்... என் என்னோ
விளைச்சலை வேண்டி
பாதை நீளாம்,
ஆணால்...
பயணம் தொடரும்,
வழியில்,
குத்தும் காரை முட்கள்
காலடியில்
கசங்கியே மாழும்..!

மாற்றம்

வானுயர்ந்த பனைகள்
வளைந்தாடும் தொங்குகள்
கோடைச் சோளகப் புழுதிகள்
குறுக்காய் கட்டிய மதில்கள்
வாசல் நிமிர்ந்த கோவில்கள்
வர்ணம் மின்னும் வீடுகள்
அந்தவூரின் கோலங்கள்...
ஓ... அந்தவூரின் கோலங்கள்..!

விழியம் வரை திருவிழா
விண்ணிழிய வாணம்
கோடையிழ மேளம்
கொடிபோல ஆட்டம்
கோஷ்டி சின்னமேளம்
தழத்த கரை வேட்டி
தாளமிடும் பெரியவர்கள்
முட்டி நிறைந்த கள்ளு
முழுக்கக் குழுத்த வயிறுகள்
படலையை இறுகக் கட்டி
பாதகஞ் செய்பவர்கள்
குழுதன்னீர்க் கிணற்றை
கூடுகட்டி வைப்பவர்கள்
ஓ... அந்தவூரின் கோலங்கள்..!

பள்ளிப் பருவத்திலே
பலதுமே பார்த்துத்
துள்ளித் திரிந்த
தூஷ்புகள் எல்லாம்
மெல்ல வந்து
மேனியை உராய்கிறது.
மென்று விழுங்கி
மெதுவாக நிமிர்ந்தால்
நகரத்துப் படிப்பில்
நாலாறு விஷயம் தெரிகிறது...

அரசியல் பேசியதும்
அகன்ற கார்ப் பவனிகளும்
'ஹாட்டல்' குழியிருப்பும்
குதித்து வெறித்ததுவும்
கும்மாளம் அடித்த கதை
கனமாக வந்து
கனவாகப் போகிறது...

எழுந்த என் முன்னால்
'எழுபத்தொன்று' வருகிறது..
ஏப்ரல் மாதம்..
வானொலி வார்த்தைகளில்
பத்திரிகைப் படைப்புக்களில் - அது
'பயங்கரமாய்' தெரிகிறது..!

விழிவை நோக்கி
வெளிக்கிட்ட கூட்டமாம்
அவசரப்பட்டதினால்
அவலப்படுகிறதாம்....,
அவலங்கள் எல்லாம்
அடிமனதைத் தொடுகின்றன...

இந்த நாட்டின்
 இளைய தலைமுறை
 ஏனிப்படி எழுந்தது..?
 எண்ணிய மனது
 எங்கெல்லாமோ ஓழியது...
 வாய்க்கால் சமைக்குமுன்பே
 வெள்ளத்தைப் பாய்ச்சியதால்
 வந்தவினை விளைத்ததிது...
 சரியாக வாய்க்கால்
 சமைக்கும் பணி
 சனத்துக்குத் தெரியவேண்டும்
 வேளை வரும்போது
 வெள்ளத்தைப் பாய்ச்ச வேண்டும்..!

வழியிலுள்ள
 கருக்குக் கற்றாழழுகள்
 முருக்க முற்றல்கள்
 குருக்குத்தி வாழழுகள்
 கோணைப் புளியழுகள்
 வெளவால்கள்
 வாழ்டும் கொக்குகள்
 கூழாக் கடாக்கள்
 குட்டும் வல்லுாறுகள்
 எல்லாமே எந்தன்
 கண்ணுக்குத் தெரிகின்றன...

வரண்டபிரதேச
 வரம்புகளுக்கிடையே
 வளரும் வரகுகள்...
 அகன்ற வாய்க்கால் செழிப்பில்
 ஆடி அசையும் நெற்பயிர்கள்..
 கூம்பிய மலைச்சரிவில்
 குருத்தாய் சிரிப்பவை...
 தட்டை மலைத்தரையில்
 தளைக்கும் றப்பர்
 ஈழமெங்கும்
 இனியதாய் எழும்பயிர்கள்
 எல்லாமே இனைந்து
 நாளை இந்தநாட்டிற்கு
 நன்றாய் வாழ்வளிக்கும்..!

விடிவை நோக்கி...

‘ஆட்சியை மாற்றினால் அவலங்கள் குறையும்
அரிசியும் கிடைக்கும் ஆடைகளும் கிடைக்கும்
காடுகளும் வெட்டலாம் கமங்களும் செய்யலாம்
உற்பத்தி பெருகும் உழுதவன்வாழ்வு சிறக்கும்
வேலைகள் பெறலாம் வெளிநாடு பறக்கலாம்’
என்றெல்லாம் என்னிடி இருந்த சிலர்வாழ்வும்
சென்றிட்டதின்று சிறிதும் விடியவில்லை
அம்மா போய் அரியணையில் ஜயா வந்தார்..!

ஆள்வோர்கள் மாறினாலும் தாழ்வுகள் அகலும்
தோள்கொடுத்து ஓல்வொரு முறையும் மக்கள்
ஆட்சியை மாற்றிய மாட்சி பேசினர்
காட்சிகள் பின்னர் கண்டதென்ன..?

முன்னுக்குப் பின்னது குறைந்ததல்ல
மின்னலுக்குப் பின்னே மழைவருதல் போல
மக்கள் தொல்லைகள் மலையில் மோதினர்
உக்கல் ஜனநாயக ஓட்டைகள் தெரிந்தன...

“ஜம்பதுக்கு ஜம்பது அடுத்துக் கேட்டது சமஷ்டி
பிரதேசசபை, பிறகது மாவட்ட சபை
ஆறும்சக் கோரிக்கை, அதுவும் இல்லாமல்
பின்னர் சில பேச்சு வார்த்தைகள்”
இப்படித்தானே எம் மேடைத் தருமர்கள்
பண்யமிட்டார் தம் பதவிகளைத் காத்து நின்றார்
புள்ளூடு போட்டே புதுவாழ்வு கேட்டோம்
புரியாத அடிமைகளாயிருந்தோம் பல நாள்..!

அரிசி விலை அளவு கடந்தேறுகிறது - அம்மியிலே
 ஆட்டும் அத்தனையும் ஆனை விலையாகிறது
 மண்ணெண்ணெய் விலை மாதமொரு விலை
 மாப்பாண்டம் அத்தனையும் மறந்த நிலை
 உள்ளத்து உணர்வுகளைக் கொட்டி யிங்கே
 ஊருக்குச் சொன்னாலும் உள்ளேபோகும் நிலை
 ஜயா இஷ்டம் அழகான தர்மிஷ்டம்
 ஆயுதங்கள் சிலரிடத்தில் அது தன்னிஷ்டம்..!

பொறுமைக்கும் பொருளில்லை, பொருளிலர் தங்களது
 வறுமைக்கும் விழிலில்லை, வாழ்வெமக்கு வேண்டுமெனில்
 உறுதியொன்று செய்வோம். உள்ளத்தே யுள்ள
 பொறுதியென்னும் பொய்மையை உடைத்திடுவோம்..!

வரட்சியுற்றோர் வாழ்வு வளம் பெற
 போராடுதலே புரட்சி. அது புகம்பம்
 என்னருத் தோழா.. இனியுமேன் தயக்கம்
 பன்னரு மிழமையில் நாடு நலிவற
 பாட்டுக்கள் படைப்பது பகிழ்தான் - எனினும்
 ஆட்சிகள் செய்வோர் குலுக்க மடைந்தி
 வேட்டெனப் பறக்கும் பாட்டுக்கள் மலரட்டும்
 விழிவை நோக்கி வீரர்கள் எழுட்டும்..!

அக்டோபர் அறுபத்தாறு...

காலாதி காலமதாய் கைகூப்பி வாழ்ந்தவர்கள்
நாலா புறமும் நசங்குண்டு கிடந்தவர்கள்
தாலாட்டுப் பாடிய தலைவர்களைத்தான் வீசி
வேலாயுதம் பிழித்து வெகுண்டெடமுந்த நாளிதுவே..!

தீண்டாதவனே வெளியே போ - ஆலயக்கதவைத்
தாண்டாதுடனே வெளியே போ - என்ற
வேண்டா மனிதரை விரட்டுதற்கு - தொகையாய்
வீறிட்டெட முந்தோர் நாளிதுவே..!

எண்ணி எண்ணி நொந்து கிடந்தவர்கள்
ஏனோ தானோ என்று இருந்தவர்கள்
பண்ணும் செயல்கள் பாவமென நினைத்தவர்கள்
மண்ணில் திரண்டெடமுந்த மகத்தான் நாளிதுவே..!

- 1976

(அக்டோபர் அறுபத்தாறில் தீண்டாமை ஓழிப்பு வெகுஜன எழக்கி)

வெகுஜன இயக்க எழுச்சி...

ஊனுரு மனிதக் கூட்டமிங்கு
உருக்குலைந் தழிவதைத் தடுக்க
பேருரு வெடுத்த இயக்கம்..
பெற்ற வெற்றிகளோ பலப்பல்..!

சன்னாகத்திலிருந்து ஓர் ஊர்வலம்
சீணாவுக்கும் இது அம்பலம்
அக்டோபர் அறுபத்தாறு - அன்று
அகிலமெல்லாம் அறியவைத்தது நன்று..!

வாழ்வுக்கு வேண்டி வாடுகின்ற கூட்டம்
தாழ்வை நிமிர்த்தி சரிசெய்ய விழைகின்ற
ஏழையர்கள் கூட்டம் எழுந்து ஒன்றாய்
தோன்ற நிமிர்த்தி துணிவோடு நடந்தது...

உள்ளத்தால் உயர்வடைந்தார் - வர்க்க
உணர்வால் ஒன்றாய் நின்றார்
கள்ளத்தால் வெல்ல நினைத்தோர் - தலைகவிழ
கதை முடிக்க கணன்றெழுந்தார்...

பூ விரிந்ததென தேண்க்கள் பெண்கள்
தாவி வந்தார்கள் தரித்திரம் தொலைக்கவே
'செல்லக்கினி' என்ற பெயர் அன்று
மல்லர்க்கு யமன் நன்று நன்று..!

மாவலி வெள்ளமென வாலிப்பர் கூட்டம்
'மா'த்தலைவன் சிந்தனைகள் வலிமைக்கு ஊட்டம்
தீவிரமாய் இயங்கிடவே திசைக் களங்கும்
தீயவர்க்கு பிழித்ததுவோ குலை நடுக்கம்..!

திண்ணெணயிலே படுத்திருந்தார் - சிலர்
சின்னக் கதைகளையே சொன்னார்
எண்ணத்தை எங்கையோ விட்டு
ஏலாதெனக் கேளி செய்தார்
கண்ணான கலாசாரம் பண்பாடு
காற்றினிலே போவதுவோ என்றார்
எண்ணெணயிலாத் திரிபோலக் கருகி
இருளனவே புகைந்து கிடந்தார்...

கந்தன் கோவில் கதவினெனயடைத்தவர்கள்
நிந்தனை செய்து நீதியையாழித்தவர்கள்
குளத்திலே மலம்கொட்டி வைத்தவர்கள்
கையைவெட்டி காதலை முறித்தவர்கள்
தண்ணீர்க்கிணற்றைத் தட்டியால் மறைத்தவர்கள்
தோட்டத்தைப் பறித்து துரத்திவிட்டவர்கள்
சுட்டுப்பொசுக்கி சுடலையில் போட்டவர்கள்
கட்டையிலேபோக கனன்றது பேரியக்கம்...!

- 1979

(தீண்டாமை ஒழிப்பு வெகுஜன இயக்க மாநாட்டையொட்டி எழுதியது)

கின்றைய ஸ்பெஷல் 1979

“சட்டங்கள் பல ஆக்கிவிட்டோம்
சமபந்தி இங்கும் நடத்திவிட்டோம்
பாதியில் ஒற்றுமை குலைத்துவிடாதீர்
பாழாகும் தமிழினம் பட்டுவிடும் விடுதலை...

ஒற்றுமையைக் காட்டவே ஒரு எம்.பி.
ஒதிவந்தவரே அன்று சென்ட்டர்
உண்மையாய் பலபேர் மெம்பர்
ஊத்தையை மூடவல்ல உதவிமேயர்...

சத்தியமாய் சாதி ஒழிந்துவிட்டது
சண்டை பிடித்து சாகாமலிருப்பீர்
பண்டைய பெருமையைப் பாழாக்காதீர்
கண்ட கட்சிகளில் காலைவிடாதீர்...

சங்கானையை ஷங்காய் ஆக்காதீர்
சாக்களைச் சந்திக்கப் போகாதீர்
மாவிட்டபுரத்தில் ‘மாலை’ வேண்டாம்
மானம் பேணத் தவற வேண்டாம்...

போடுங்கள் புள்ளாழையை புதிய சின்னந்த்தில்
போராடுவோம் இன்றே பாராளுமன்றத்தில்...”
என்றுசொல்லி எக்காளமிட்டோர் - இன்று
ஏனோ வாளிதூக்கி வண்டில் இழுக்கிறார்..?

- 1979

(ஆவக்ஸேரி எம். பி. தலைமையில் ‘க்கூஸ்’ வண்டில் இழுத்து சாதி ஒழிப்பு நடவடிக்கை
- பத்திரிகைச் செய்தி)

குடந்தீ

உச்சி வெயில் கொளுத்தி ஏறிக்குது
ஊமையாய் சில உள்ளங்கள் வேகுது
கிணற்றி னுள்ளே தண்ணீர் கிடக்குது
கிள்ளிட முடியாமல் கரங்கள் துழிக்குது...

ஊரில் கிருப்பதோ ஒருசில கிணறுகள்
உண்ணும் நீரோ அவைகளி விருக்குது
தண்ணீர் அள்ளத் தடை போடுகிறார்
தரித்திரம் எவரிடத்தில் கிங்கு பார்...!

முக்கி முனகி கிருந்தது காணும்
மூடியே முந்தி வாழ்ந்தது போதும்
மறுக்கிய கயிறாய்ச் சேர்ந் தெழும்பும்
மூனும் போது மீட்யைத் தேடும்..!

சாதி முறையினைச் சாடி அழிப்பீர்
சமத்துவம் பேணச் சங்கற்பம் செய்வீர்
மனிதர் உரிமையை மனிதர் மறுக்கும்
மடமையை அழிக்க, மக்களே எழுவீர்..!

சாதி முறையினெனச் சாடிடு..!

“சாதிப் பிரச்சினெனயைச்சாகமித்து விட்டோம்
வூதிட ஒருவரை ‘எம்.பி’ யாக்கி விட்டோம்”
சேதி எங்கும் செப்பிய பின்பு
பாதியில் இங்கு ‘பட்டிகள்’ ஏனோ...”

வீராப்புப் பேசும் வீரர் திருக்கூட்டம்
சீரான் வழியை செப்பாது ஒருபோதும்.
ஆண்கீம், அறப்பயிற்சி, அன்பு வழியெல்லாம்
ஆண்டோரின் அடுத்தவழி, சுத்தப் போலி..!

சாதி முறையினெனச் சாடிடும் வூரியக்கம்
சோதனை பலகடந்தும் சுடர்விடு மியக்கம்
தீண்டாமை ஒழிக்கும் திறம் கொண்ட
தீர்ர் இயக்கம், திரண்டே எழுட்டும்..!

பேதமை நாறு பேணி வளர்த்திங்கு
நாமதில் உயர்ந்தோர் என் ரோதும்
வேதனை விடுத்து வேலைகள் செய்வீர்
சாதனை செய்து சமத்துவம் காண்பீர்..!

சாதி முறையினெனச் சாடிட எழுவீர்
சமத்துவம் பேண சங்கற்பம் செய்வீர்
மனிதர் உரிமையை மனிதர் மறுக்கும்
மடமையை அழிக்க மக்களே எழுவீர்..!

-1979

சாதி ஒழிப்பு நடவடிக்கையாக
'கறுப்புப்பட்டி இயக்கம்' நடத்தப்பட்டது - செய்தி
எம்.பி.கள் ஆதரவு..!

எழுந்து வாருங்கள்..!

எழுந்து வாருங்கள் தோழர்களே - இனி
எதிர் நின்றே கேட்போம் - ஓர்
எழுச்சி இங்கே காண்போம்
கஞ்சி தானும் கிட்டாமல்
காலம் கழிப்பதை விடுப்போம் - நம்
கணக்கினைச் சரி பார்ப்போம்..!

“சம்பள வுயர்வு அதர்மக் கேள்வி
சனாதிபதிக் கெதிரான அரநியாய வேள்வி
வேலை யிழுந்தவர் வீதியிலே நில்லும்
விரும்பினால் மன்னிப்பு விரைவினிலே கேளும்
எண்பத்திமுன்றிலும் கிருப்பது நானே - நீர்
எகிரிக் குதிப்பது தினம் வீணே..!”

உத்தமர் வார்த்தை கேட்டார் - இனி
உறங்குதல் முடியுமோ உமக்கே
தொல்லைகள் தலைக்கு மேலே - அவை
தொலைத்திடச் சித்த மில்லையே
தனித்து நின்றது போதும் - தளை
தகர்த்திட தலைகளைச் சேரும்..!

வெண்புறாவே வா..!

வேதம் உன்னிடம் ஓதவில்லை
வீணே பொழுதைக் கழிக்கவில்லை
வாதம் புரிந்துன்னுடனே யென்
வாழ்வைச் சூனிய மாக்கவில்லை
மோதும் எந்தன் நெஞ்சலையின்
மோகன ராகப் பேதமில்லை
வேதனைத் தீயை மூட்டிட்டே
விரைந்து எங்கே சென்றாயோ..?

தண்ணென ஒளிர்வது நீயானாய்
தவழும் கொடியாய் நானானேன்
கண்ணுள் சிரித்துக் கதைபேசி
கனவில் நினைவில் நீயானாய்
பண்ணின் சுலையின் பொருளாக
பாவின் ஜீவத் துடிப்பாக
என்னுள் வாழும் நினைவுகளில்
இனிய கவிதை நீயானாய்..!

உன்னை எண்ணின் உள்ளத்தே
ஊற்றா கிடுமோர் புத்துணர்வு
தன்னை மறவா நினைவதன்னில்
தாவும் மனமோ குளிராகும்
சொன்ன கதைகள் நினைவிலையோ
சோகம் என்பது வாழ்வாமோ
என்ன விலையும் கொடுப்போம்
இனிய வெண்புறாவே வா..!

புதுமைப்புலவன்

நெறிகெட்ட மனிதர் வாழ்வின்
நித்திரை கலைத்துப் பாவால்
புதுநெறி காட்டிச் சென்ற
புதுயுக்க கவிஞர் சுபத்திரன்..!

சாதியின் நெறியைச் சாடிச்
சமத்துவ வாழ்வு காண
நாதியில் லாதோர் தம்மை
நாளுமே பாடிச் சென்றான்..!

கவித்துவக் கருத்து முற்றிக்
கனிந்திட்ட பொருளின் ஆழம்
புவியினிற் புதுமை பாவில்
புகுத்திய புதுமை யாளன்..!

அறுவடை

கையிலே அறுவடை யென்று - சிரத்
 கையிலே பயிர் செய்தும்
 பையிலே ஏதும் இல்லை - அகப்
 பையிலே ஏது வரும்?
 கையிலே வலிமை இருந்தும் - உண்
 கையிலே துயரே எழும்
 மையிலே வார்த்த சித்திரமும் - வறு
 மையிலே துவண்டு விழும்..!

மாடியிலே அழுங் குழந்தை - தாய்
 மாடி பார்த்தும் துழுத்திடவே
 வழிக் கிண்றான் கண்ணீரை - க
 வழி ல்லா மனத்தாலே
 கழி மனது டையார் - தமக்
 கழியாளாய் உழைத்தானே
 விடி வேதும் கண்டானா? - அவன்
 விடியும் வரை இருப்பானா..?

உதிர்த்தை பிழிந்தெடுத்து - அவன்
 உதிர்த்தானே வியர்வையே
 பதினெண்டு மணி நேரம் ஜம்
 பதினும் உழைத்தானே
 புதிதாக எது கண்டான் அவன்
 புதிராகி நின்றானே
 குதித் தாடும் வர்க்கத்தார் - தம்
 குதிரெடுத்தால் வாழ்வானே..!

கிருள் விலக...

காரிருள் தொடர நீயுமிங்கு
கண் துயில்வாயோ - அட
பாரினில் விடுதலைக் குரலுமுன்
பக்கமாய் கேட்கலையோ,
ஊரினில் நடக்கும் கொடுமைகளுன்
உள்ளத்தைச் சுடலையோ - அடே
நாரியினை முறிக்க வந்தாலும்
நரிபோல் கிடப்பாயோ..!

தெருவினில் போகப் பயமோ - அடே
தீயவர் கொடுமை ஓங்கவோ
இருப்பினில் இருக்க நினைப்போ - அடே
எழுந்துதான் பார்க்காயோ,
திருநிறைந்த பூமி அழியவோ - அடே
திரவியமலாம் நாசமாகவோ
கருமை எங்கும் படியவோ - அடே
கண்களைத் திறக்காயோ...!

சிறைகளில் எம்மவர் சாகவோ - அடே
சிந்திக்க மனதில்லையோ
கறை பழந்திட்ட வாழ்வோ - அடே
காரியந்தனை அறியாயோ,
உறைவிடந் தானும் ஏரியவோ - அடே
உர்முமுவதும் புகையவோ
பறை கொட்டியவர் சிரிக்கவோ - அடே
பாரத்தை உடைத்தெறியாயே..!

பிலிப்பைன்சில் ஒரு நம்பிக்கை...

பிரியத்திற்குரிய
பிலிப்பைன்ஸ் தோழனே 'ஜாப்'
'வெனாஸ், வெனாஸ்'...

நீங்கள்
சொந்தக் காலில்
நின்று பிடித்து
சுதந்திரக் காற்றைச்
சுவாசிக்கத் துடிப்பர்கள்...

மலைச்சரிவுத் தோட்டங்களில்
சோள வயல்களில்...
மக்கள் பணிகளில்
உங்களைச் சந்தித்தது
ஞாபகம்..!

'மக்களில்
தாங்கி நில்லுங்கள்'
என்பதன் அர்த்தத்தை
அப்போதைய சம்பவமொன்று
புரிய வைத்தது -
நினைவிருக்கிறதா..?

எனக்கு நம்பிக்கை!
மார்க்கோளின்
அராஜகப் பிசாசுகளுக்குத்
தினமும் அதிரடி கொடுக்கிற்கள்...

நூற்றுக்கு மேல் கணக்கிட்டு
அறிக்கைகளில் மாத்திரம்
உங்களைத் தினம் அழிப்பதில்
அவர்களுக்கு சந்தோஷம்...

குன்றுகளில்
குக்கிராமங்களில்
கடற்கரைகளில்
'நீபா' குழைகளில்
காணும் முகங்களில்தான்
எத்தகு பிரகாசம்..!

எங்கள் நாட்டு 'உத்தமரும்'
உங்கள் உத்தமருக்குச்
சளைத்தவரல்ல
ஒரே நிலைதான்..!

'புதிய மக்கள்படைத்' தோழா...
எங்கள் அடுத்த சந்திப்பு
புயல் ஓய்ந்து
வசந்தம் வரும்போதாகட்டும்..!

- 1984

* வைானஸ் - பிலிப்பைபன்ஸ் - மின்டனாவோ மாநிலத்தில் வணக்கம் என்று பொருள்படும்.

* நீபா - கிடுகு போல வீடு வேய பயன்படும் ஒருவகை ஓலை.

பெரிய மனிதன்

மனிதாபிமானத்தை
மனச்சாட்சியை
அறுதியாய் விற்றுவிடு...

கொழுத்த சீதனம்
கொழும்பில் பிசினஸ்
ஊரில் மதிலோடு வீடு
உலாவரக் கார்
இவைகளையே கணவுகாண்..!

நினைவில் வைத்திரு..!
ஊரிலிருக்கும் கோவிலில்
ஒன்றிரண்டு திருவிழா
செய்ய வேண்டும்..!

விற்றுச்சட்டு
விபரம் தெரியாமல் வரும்
பேமாளியாகப் பார்த்து
பிசினஸில்
பங்காளியாக்கு..!

ஆரே மாதத்தில்
பங்காளியை
அமுக்கிவிடு
நாமம் போடு..!

நகையை
காணியை
அடமானம் வாங்கி
வட்டிக்கு
காச கொடு...
கொஞ்சம் கொஞ்சமாக
அடமானப் பொருளை
அறுதியாக்கிடு..!

‘பஸ் ஸ்ரீப்பில்
சுவர் எழுப்பி
அப்பன் பெயரையும்
சேர்த்து எழுதி வை..!

தமிழ் வளர்ச்சிக்கு
நன்கொடை கொடுத்ததாக
நாலு பத்திரிகைகளில்
நன்றாய் விளம்பரம் செய்..!

எச்சரிக்கை..!

சாதி, சமயம், மானம்
பேணத் தவறாதே..

வட்டிக் காச
குறைகிறதென்று
வருத்தத்துடன் சொன்னாலும்
மன்னிக்காதே..!

பொய், புரட்டல்
சுரண்டல், சுத்துமாத்து

ஏப்பம் விடுதல்
என்னளவும் மறக்காதே..!

உழைப்பால்
முன்னேறியதாக
ஊருக்குச் சொல்..!

ஊரின் வரலாற்றில்
பெரிய மனிதன்
நீ தான் போ..!

-1979

ஒற்றுமை வளர்ப்போம்..!

அள்ளியெறி நிலவின்ஒளி முகத்தில் காண்போம்
அமுதமென இனியசுவை சொல்லில் காண்போம்
துள்ளியழும் ஆவேசம் செயலில் காண்போம்
துயர்துடைக்க முன்னிற்கும் கருணை காண்போம்
கள்ளபில்லாச் சமுதாயம் கருத்திற் கொள்வோம்
காசினிக்கோர் தீபமென இலங்கை காண்போம்
உள்ளமெல்லாம் ஓன்றென ஒருமை காண்போம்
ஒருதாய் மைந்தரென ஒற்றுமை வளர்ப்போம்..!

-1973

உன்னாதம்

குஞ்சா...

என் இதயக்கூட்டில் புகுந்த
வெண் புறாவே...

இந்த பிலிப்பைபன்சின்
இளமொட்டுக்கள்,
எலுமிச்சம்பழுச் சிரிப்போடு
என்னை உரசும்போது
எத்தனை நாள்
சிரிப்போடு சமாளிப்பது..?

‘பக்கிளா’ என்னும்
பகிழியும் வரும் போலிருக்கிறது...
ஆண்மையைப் பழித்தால்
அடுத்தென்ன நடக்கும்..?

கட்டுக்குள் கிடக்கிறது
உயிர்முச்சு..
இரவுகள் நீஷ்த்துக்
கொல்லுகின்றன..

என் இல்லறப்புசையில்
உன்னைக் கொலுவைவத்தபின்
இதயவாசலைத்
தேவதைகள் தட்டினாலும்
திறக்கமுடியவில்லை...
வலிக்கிறது..!

'மலர்களின் இருப்பிடத்தில்,
என் வாசம்
'சந்தக்குரலீம்'
'சன்மிக்கேவும்'
சந்தோஷ உபசாரங்களும்
சலிப்பையே தருகின்றன...

'டாலர்'களும்
'பிசோ'க்களும்
விலைபேசகின்றன...

பிறந்த மன்னில்
வாழ்வே
உன்னதும்..!

அக்டோபரில்
அங்கு உன் மழியில்..!

- 1984

- * பக்கிளா - அவிவேடம்
- * மலர்களின் இருப்பிடம் - பிலிப்பைன்ஸ் - ஷம்போங்கா நகர்
- * சந்தக்குரல் - உல்லாசக் கடற்கரையுள்ள ஒரு தீவு
- * சன்மிக்கேல் - பியர்
- * பிசோ - பிலிப்பைன்ஸ் நாணயம்

மகளே என்னிடம் வா..!

அரைத்த
முக்கூட்டு மாத்திரை
அம்மியிலே கரைகிறது...

வாங்கிய
கிழுக்கட்டி
பெட்டிக்குள்
மௌனமாய் கிழுங்குகிறது...

சித்திரம் போட்ட
சின்னத் துவாய்
உன் சயனத்தை
வேண்டிக் கிடக்கிறது...

பெண் குஞ்சே தான்
என்று பேடிடமே
பந்தயம் போட்டேன்...

சொன்னபடி
வந்தாய்
ஏனோ
சுடுநீர்விட
வைத்தாய்...

ஆடி முப்பதிலே
வந்துவிட்டு
அடுத்த நாள்
ஏன் பறந்தாய்...

என் முதல்
இளவரசியே...
உனக்காக வைத்த
கொலுவைக் கலைக்கவில்லை..
மீண்டும்
என்னிடம் வா..!

- 1985

(முதல் பெண் குழந்தை பிறந்து, மறுநாள் மறைந்த துயரத்தில்)

ஃ... என் இளநிலா...

முதல் பிறந்து போன
இளவரசியை
மீண்டும் வேண்டிக்
கொலு வைத்தேன்...

சொன்னபடி வந்தாள்
மகள் அநேகா...
என் இளநிலா..!

போச்சியில் பாலூட்ட
பொழுதல்லாம் பேசிட
படுக்கையிதும் பார்த்திட
முகம் கழுவிட
முழுகிக் குளித்திட
முத்தங் கொடுத்திட
முன்னால் நான் வேண்டும்
அம்மா பின்னால் தான்..!

துள்ளி வருவதும்
தூங்க வருவதும்
ஓடித் திரிவதும்
ஓழுங்கையில் நடப்பதும்
'கன்டோஸ்' கேட்பதும்
காக்கா கிளி காட்டுவதும்
என்னுடனே தான்...

அப்பன் மார்பில்
அழகாய் போட்ட கால்...
கழுத்தைச் சுற்றிய
கனக மணிக்கரங்கள்...
நித்திரை கொள்ளும் அழகு
நினைவைவிட்டு அகலவில்லை...

பாரிஸிலிருந்து பார்க்க
பனிக்கிறது கண்கள்
ஓ... என் இளநிலா...
எப்போது மீண்டும்
உன் அருகில் நான்...

சுதேச வைத்தியர்களுக்கு ஒரு விண்ணப்பம்..!

ஓ.. இலங்கை மாதாவின் புத்திரர்களே..

இனியுமா தூக்கம்
அழப் புதைந்த எம்மருத்துவத்தை
அறவே மறப்போ,

ஏடுகளைப் புரட்டுங்கள் - நன்றாய்
எழுதுங்கள் ஆய்வுகளை
வீடுகள் தோறும் 'மூலிகை' வேண்டும்
விடுதலைக்கு அதுவும் வேண்டும்,

சித்த மருத்துவம் என்றிங்கு
சிறந்திடும், சீர்பெறும்?
இத்தரை சிவந்திடும்போது
இனிதேயது வளர்ந்திடும்..!

ஆரோக்கியமற்ற சமூகத்தால்
அகிலத்தில் சாதனையில்லை
நேரோ தனித்தவரில்லை - இப்புவி
நிறைவூற எழுதுங்கள்..!

ஏப்பம் விடுதல்

கவிஞர் கடிதம்

உழைப்பால்

முன்னேறியதாக

ஊருக்குச் சொல்..!

ஹரினி வரலாற்றில்

பொன்னுருவே

பூரணன் நிலவே

கண்ணே கரும்பே

கண்டே கோபமா..?

-1979-

ஸ்ரமில்லா நெஞ்சை

இரும்பென உணர்ந்தாயோ

காரக் குழம்பென்று

கண்கள் சிவந்தனவோ..?

வந்து பார்த்ததினால்

வார்த்தைகள் கொட்டினரோ?

தங்கு தடையின்றி

தாக்கத் துணிந்தனரோ..?

அன்பு முகத்தை

ஆசையாய் தேழியதால்^{பொம்..!}

மோசம் வந்ததுவோ

முழுநாளும் திட்டினரோ..?

முகக்கிலு காணப்போம்

வழவுக் கரசியை

வாசலில் கண்டதால்^{போம்}

வல்லார் வாட்டினரோ^{குமுகம்}

வார்த்தையால் சுட்டனரோ..?

மாந்தளிரை நாடி காணப்போம்

மனாங்குளிர வந்ததினால்^{ராக்கம் சுள்ளப்போம்}

கோரப் புயலடித்ததுவோ?

கொம்பை முறித்ததுவோ..?

முல்லைக் காட்டிடம்
மோகம் கொண்டதினால்
சத்தம் போட்டனரோ
சாத்திரம் பழத்தனரோ..?

தேன்கூட்டை நாடு
தேனிலையான் வந்ததினால்
துள்ளித் துழித்தனரோ
தோத்திரம் பாடினரோ..?

பனிமலரைப் பார்க்க
பாவேந்தன் வந்ததினால்
பல்லவி பாடினரோ
பாவிகள் ஏசினரோ..!

எப்படிச் சொல்லி
ஏசி முறைத்தானும்
கருவிழி காட்டிடு
கனமாகச் சொல்லிடு..!

‘மலர்களின் இருப்பிடத்தில்.

எங்கள் மக்கள்

‘சந்தக்குரலோம்’

‘சன்மிக்கேலும்’

சந்தோஷ உபசாராவ்களும்

எங்கள் மக்கள் பலர்றன...

அச்சத்துடனேயே

பாதையில் நடக்கிறார்கள்

ஆழிக்காரருக்கு மட்டும்

அஞ்சியல்ல...னறன...

எங்கள் போராளிகள்

ஒட்டும் வாகனங்களின்

வேகத்திற்கும் அஞ்சித்தான்...

உன்னதம்..!

எங்கள் மக்கள் பலர்

பெரிதும் ரிள்

கவலைப்படுகிறார்கள் -

அழும் கிடைக்கவில்லையே

என்று மட்டுமல்ல ...

வெளிநாடுகளிலிருந்து வரும்

‘ராவ்வற்று’கள்

நின்றுவிடுமோ

என்றும்தான்...

எங்கள் மக்கள் பலர்

மோதிக் கொள்கிறார்கள்

இராணுவத்துடன் மட்டுமல்ல...

இயக்கங்களின் மீம்

பெயரைச் சொல்லி - பிலிப்பென்ஸ் - ஏழ்போக்கா நங்கு

தமக்குள்ளாக வேயுந்தான்..! புள்ள ஒரு தீவு

* சன்மிக்கேல் - பியர்

* பிரோ - பிலிப்பென்ஸ் நாணயம்

எங்கள் மக்கள் பலர்
 கொல்லப்படுகிறார்கள்
 பயங்கரவாதியென்ற
 பெயர்ச்சுட்டப்பட்டு
 மட்டுமல்ல..
 சமூகத் துரோகியென்ற
 அட்டையைச்
 சுமந்தவாறும் தான்...!

எப்படியிருப்பினும்
 எங்கள் நாட்டில் வாழும்
 மக்கள் பலரும்
 நம்பிக்கையுடன்
 இருக்கிறார்கள் -
 இறப்பை அறிந்து
 மாத்திரமல்ல ...
 விழியல்
 காண்போம் என்றந்தான்..!

- 1985

நிர்ப்பந்தம் ஏனோ..?

கூடல்பனைகள் குழுமிநிற்கும் வாழை கழகு
 கோணற்புளிகள் குளத்தடி மருதுகள்
 தேட்டமெனத் தென்னைகள் தேன் மாதுளை
 தோட்டத்து மரவெள்ளி துளிர்க்கும் பூவரச
 தோப்பு மாமரங்கள் துவர்ப்பு வேம்புகள்
 தழைக்கும் கொழிகள் தண்ணென்ப பச்சைகள்...
 போற்றும் பூமிவிட்டு புகலிடம் தேஷியங்கும்
 போகும்படி நிர்ப்பந்தம் ஏனோ?

- 1983

நிமிர்வ

பேரன் சேகர்
ஆச்சியின் சேலைத் தலைப்பால்
முகத்தைத் துடைக்கிறான்,

ஜெர்மனியிலிருக்கும்
பெரியண்ணாவிடமிருந்து
செய்தியொன்று மில்லையாம்...

இத்தாலியில்
செந்தில் மாமா
சிறையிலிருக்கிறாராம்...

இயக்கத்துக்குப் போன
சின்னண்ணா இப்போ
தலைமையை எதிர்க்கும் குழுவிலாம்...

அம்மா இப்போ
வவுனியாவில்
பெரியக்காவுக்குத் துணையாம்

இந்தியாவில் படிக்கும்
சின்னக்கா காசில்லாமல்
பட்டணிகிடக்க வேண்டியிருக்காம்...

அப்பாவுக்கு
இந்த மாதம்
பெஞ்சன் வரவில்லையாம்
போனமாதப் பெஞ்சன் 'செக்'கை
ஒரிடமும் மாற்ற வழியில்லையாம்...

கோட்டையிலிருந்து
குறிபார்ப்பதால்
'சென்ட்ரல் கொலிஸ்சுக்குப்
போகப் பயமாயிருக்காம்...

ஆச்சியின் கரங்கள்
சேகரின் முதுகினைத்
தடவுகின்றன..!

- 1985

தோழர் டானியல்

மக்களிடம் பழத்து புடமிட்டு
மக்களிடம் கொடுப்பதுவே
உன் வழி...

இடுக்கப்பட்ட மக்களின்
நுகத்தழகளை
உடைத்தெறிவேன் என்பது
உன் கர்ஜனை...

பேசித்தீர்க்கும்
காலம் போய்விட்டது
போராட்ட தீர்ப்போம் என்பது
உன் அறைக்குவல்...

குழிசைகளைச்
சுற்றியுள்ள முட்களை
வெட்டத்துணிந்தவன் நீ...

சிறைக் கம்பிகளுக்குள்ளும்
உன் சுவாசம்
மக்களும் லிலக்கியமுமே...

உன் முச்சுக் கணல்
எத்தனை கோவில்களைத்
தேநீர்க் கடைகளைச்
சமத்துவமாய்
திறக்க வைத்தது...

தீண்டாமைப் பாறையைத்
தகர்த்த வெழிகளில்
நீ வைத்த
கெந்தகம் எவ்வளவோ..,

எத்தனை நாடுகளில்
உன் படைப்புகள்
ஆய்வுக்குள்ளாக்கப்பட்டுள்ளன...

இழிசனர் வழக்கென
உன் எழுத்தைக்
கேவி செய்தனர் சிலர்...
கேவி செய்தவர்
கேள்வியாகிவிட்டார்
உன் இலக்கியம்
வரலாறாகிவிட்டது..!

ஒரு பேராளியின் நாட்டுறவிலிருந்து...

பாக்குத் தொடுகடலே..!

ஏ... பாக்குத் தொடுகடலே - ஏன்
 பரிதவிக்கிறாய், உனக்கும்
 சீக்குப்பிழத்ததுவா, சிந்தனையில் குழப்பமா
 தாக்குப் பிழக்க முடியாவகையில்
 தருக்கர் பாய்கிறாரா உன்மீது..?

எனக்குத் தான் வேதனை
 அடிகள், விழுப்புண்கள்
 மாசிப் பனித்துளியில்
 மோசமாய் வலிக்கிறது...

பாக்குத் தொடுகடலே - நீ
 எனக்குத் தாய்க்குச் சமனானாய்
 எந்தன் அம்மாவைத் தான்
 எமன்கள் சுட்டுப் பொசுக்கின்றே...
 என் காயம் கழுவிச்
 சுகப்படுத்தத் தாய்போலுன்
 உப்புக் காற்றே போதும்
 உரம் பெறுவேன் நான்...

என் இனிய காதலியை
 இழுந்தவன் நான்..., சொந்தமாக்க
 நினைத்திருந்தவேளை - ஓர் இரவு
 காக்கி நெடுமாட்ர் கடத்திப்
 போயினர் கண்காணா இடத்துக்கு
 இன்றுவரை சேதி யில்லை
 இனியவள் எலும்பும் கிட்டவில்லை...

அந்திமாலை நேரம் - என்
அழகியுடன் உந்தன் மழுமீது
ஓடி உலாவர நினைத்திருந்தேன்
சிற்றைத்தக் கிணியவளின் - செம்
மா அதற்கானும் முட்டா
எந்தன் இதழ்களை - உன் வெப்பக்
காற்றே தொட்டுச் சுலைக்கட்டும்..!

நள்ளிரவில், கழுநாய்களின்
கெடுபிழி வேலையிலும் - எனைக்கண்டால்
விரைவாகச் செய்ப்பட்டு, வேகவைத்து
சோறளிக்கும் சோதரியும் இன்றில்லை...

சேற்றில் புரங்கம் ஏருமைகள் போல
நேற்றை பொழுது கலக்கினர் பேஷகள்
பெண்கள், பிள்ளைகள் தமைக்கூடப்
பிழித்தனர், பயப்பிராந்திகூடச்
சுட்டனர் பொசுக்கினர் - சுட்டரென்
சோதரியும் வெந்த சோறானாள்...

சித்திரவதைக்களாகிச் சிறையில்
பூட்டப்பட்ட ஜயா - இன்று
பத்திரமாய் இருப்பாரா? பதில்
ஒன்றும் தெரியவில்லை...

எங்கள் வீடு ஏரிக்கப்பட்டு
நெஞ்சாளாயிற்று - நீண்ட
ஆக்கிரமிப்புக் கராங்கள் - எம்
பூமியை நசுக்குகின்றன...

காக்கிச் சட்டைகளின் காலாடியில்
தாக்கப்பட்டு கிடக்கிறது எம் தாயகம்
தூக்கி நிமிர்த்தித் துயர் துடைக்கத்
துணிந்தோம், தூளாகும் துரைத்தனங்கள்..!

ஏ...பாக்குத் தொடுகடலே - ஏன்
பரிதவிக்கிறாய், படுந்துயர்
போக்கும்படி எமைப்பார்! - இங்கு
'காக்கை', 'கழுகுகள்தாக்குப்பிழக்கா',
தாயகம் மீட்கும் பணியில் - எந்தச்
சாக்களும் எம்மைச் சளைத்திட வைக்கா
தாக்க மெதுவுந் தாங்கி - உயர்
தேக்க விருட்சமாய் தழைப்போம் நாம்..!

- 1987

கார்த்திகைத் தீபம்...

வாசலில்
தீபம்...

வண்ணப்படச்
சாமி முன்
தீபம்...

பனம் பாத்தி
தோட்டத்திலும்
தீபம்...

மாட்டுமால் முன்
தீபம்...

அன்று
கார்த்திகைத்
தீபம்...

இன்றோ
கார்த்திகைத்
தீபம்..?

- 1989

கரும்பனைகள்

நாங்கள்
கரும்பனைகள்...

சுட்டெரிக்கும் வெளியில்
பேய்மழை, சூறாவளி
எல்லாம் எங்களுக்குப்
பழகிப் போனவை...

வானத்துப் பொசிப்பில்
மண்ணின் வளத்தில்
வைரமாய்
நிமிர்வோம் நாம்..!

வானத்தில் இடிமுழுக்கி
வட்டுக்கு வெழவைத்து
ஒலை சில வெட்டி விட்டு
உருக்குலைந்தோம்
நாமென்கிறார்
உண்மை தெரியாதோர்...

நாங்கள்
கரும்பனைகள்
எங்களுக்கு
எந்தக் 'கழுகளும்'
பாத்திகட்டி
உற்றியந்தி
வார்ப்பது இல்லை...

வடலிகள் சில
 வாட்டப்படலாம்...
 பாளை வருமுன்னே
 பாழ்படுத்திடலாம்...
 மேலைக்காற்றும் வந்து
 மோதிப் போகலாம்,

கனத்த விதைகள்
 முளைத்த நிமிரும்
 கற்பக தருக்கள்
 காயாது ஒரு நாளும்...

நாங்கள்
 கரும்பணைகள்
 வானத்துப் பொசிப்பில்
 மண்ணின் வளத்தில்
 வைரமாய்
 நிமிர்வோம் நாம்...!

- 1979

உன்னத விழியல்

மதம் சாதி மகிழ்ச்சியன்றே
 மாயமான் வழி காட்டிக்காட்டி
 நிதம் உமைத் தாழ்த்திடவே
 நிரந்தர இடம் கொடுப்பீரோ?
 பதவியே குறிக்கோளாய் திரிந்து
 பண்மே குவித்துக் கொழுத்து
 உதவியெனில் ஒடுவார் ஒழிய
 உன்னத விழியல் வேண்டுவோம்..!

-1979

புதுக்கமீப் பெண்கள்

அவர்கள்

'புரட்சி' என்னும்
பொதுமக்கள் திருவிழாவைவக்
காணப் பறப்பட்ட
மகளிர் கூட்டம்,

'மக்கள் தொகையில்
சரிபாதி
அடுப்பங்கரையில்
அழிமைப்பட்டிருக்கும்பொழுது
எந்த தேசமும்
சுதந்திரமாக இருக்க முடியாதென்ற'
பேராசான் வார்த்தைகளைப்
பெரிதும் போற்றும் கூட்டம்.

அவர்கள்

புயல் அலைகளை
இழுத்து வர எழுந்தவர்கள்,

திருவிழாவை
நடத்துவதோடு மட்டும்
நின்றுவிடாது
அவர்கள் பணி,

அடுப்பங்கரை
 அழைமைகளாக
 ஆண்டாண்டு
 அல்லவுறும் மகளிர்
 பூரண விடுதலை பெறும் வரை
 திருவிழூ தொடரும்,

அனைத்து அடக்குமுறைகளும்
 உடைந்ததொரு.
 பொதுவுடமைப்
 புதிய சமுதாயம்
 சமைத்திட்டால்தான்
 விடுதலையின் அர்த்தம்
 விளங்கும் நன்கு..!

- 1974

அப்பு தான் கேட்டார்..!

தண்ணீர்க் குடத்துடன் வந்த
ஆச்சியைப் பார்த்து
அப்பு கேட்டார்...

‘வயல் கிணத்தில்
நல்ல தண்ணி அள்ளப்போய்
இவ்வளவு நேரமா என்ன செய்தாய்..?’

“காலம் தொடக்கம்
கலங்கிப் போய் இருந்ததுகள்
அதுகளின்ற குடங்களுக்கும்
தண்ணி அள்ளி உன்திற்று வாறன்...”

“நயினாத்தி நல்லா இருக்கோணும் எண்டு
வாழ்த்து வாங்கிக் கொண்டு
இப்பதான் வாறா...”
மனிதாபிமானமுள்ள அப்புதான்
நக்கலாகச் சொன்னார்...”

“கிணத்துக்குள்ளே
தங்கட வாளிபோட்டு
குழந்தீர் அள்ள
அந்தக் கைகள் நீண்டாலென்ன...?”

அப்பு தான் உரத்துக் கேட்டார்..!

பாரதிக்கு ஒரு கடிதம்

பணிந்து பணிந்து தமிழன் அன்று
பதவியைச் சுக்த்தையே தேடினான்
தணிந்திடா வேகம் இன்று தான் - உன்
தணல் கவிவேண்டும் நன்று வா..!

எந்தையும் தாயும் இருந்த எம்
எழில்மிகு ஈழ மின்றோ
விந்தை யளிக்கும் உனக்குத் தான்
விரைவினிலே வந்து பார்..!

சாம்பல் மேடுகள் சரியவில்லை
சனாங்கள் நடமாட முடியவில்லை
சாலையங்கும் அழுகை கேட்குது
சங்கடங்களே தினம் பெருகுது.

வீரம் பேசிய தமிழர் பலர்
வீதிகளுக்கும் வருவ தில்லை
ஓரம் போகிறார் அங்கே சிலர் - ஏதோ
ஒன்று நடக்கத்தான் போகுது.

சாரமில்லாச் சட்டங்கள் பல
சங்கதி யெல்லாம் தெரியுந் தானே
காரமாய்ச் சொல்லி யிவரைக்
கண்டிக்க வேண்டும் வா..!

பக்கமாய் நின்று பழகிய பலரும்
பாதை மாறியதிங்கு உண்மை
ஜக்கியமா யிருந்த பலர் சிதறி
வக்கில்லாமற் போன துண்மை,

பொதுமை பேசிப் பேசி யிங்கு
பெயருக் கொரு கட்சி தான்
எதுவுமே நடக்காதோ என்று
ஏங்கிச் சாவது மக்களோதான்,

ஒதிக் களைத்து சிலர்க்கு இழுக்குது
ஓட்டுப் பொறுக்கி மானம் பறக்குது
நாதி யற்ற மக்களோ நாட்டிலே
நம்பிக்கை யூட்டிட வந்திடு இங்கே..!

- 1983

எங்கள் தீவு

சீர்காழி...

வந்து போனதால்
சிறு விளம்பரமாம்
எங்கள் தீவு.

பத்து லட்சம்
செலவு தான்
ஆனாலும்...
அற்புதக் கோபுரம்
சிவனுக்கே தான்,

பழத்தவர் பரிதவிக்கட்டும்
வேலையில்லை...
வயது வந்தும் குமர்
சீதனத்தால் வாட்டட்டும்
கல்யாணமில்லை...

பெயரளவில்
பாடசாலைகள் அதிகம்
பழப்பதற்கோ அங்கு
வசதிகளில்லை...

ஒரு குடம் குடி நீர்
ஒரு ரூபா
வாங்கப் பலருக்கு
வழியில்லைத் தான்,

ஒரு வருடத்தில்
 ஒன்பது கோவில்களில்
 அபிஷேக கும்பாபிஷேகங்கள்
 செலவான தொகை
 சிறிதல்ல...
 இருபத்தேழு லட்சம்,

கொடிகள் பறக்கின்றன
 கோபுரங்கள் எழும்புகின்றன
 தேர்கள் ஓடுகின்றன
 திருவிழாக்கள் நடக்கின்றன
 யாரும் கேட்கவில்லையே...
 எல்லா வகையிலும்
 எழுப்பம் தான்
 எங்கள் தீவி!

இப்போது

- 1976

கண்ணீர்,
 வியர்வை,
 வான் - நிலவு
 தென்றல்,
 அழகலாம்
 குருதியில் நனைந்தே...
 இப்போதைக்கு.
 எங்கள் எழுதுகோவும்
 அப்படியே..!

- 1983

சத்திரசிகிச்சை

வாத ரோகமா
வயிற்றாலடியா - இல்லை
வாய் சத்தியெடுத்து
சன்னிப் பிதற்றலா...

நெஞ்சுப் பதறலா
ஞககால் நடுக்கமா
நிலை தடுமாறலா
நித்திரையே இல்லையா...

காய்ச்சலா - இல்லை
கபம் சளி இருமலா
பேச்சு வருகுதில்லையா
புறமொங்கும் கழியா...

பருத்துவரும் சீழ் கட்டா
பாக்குப்போல் புற்றுக் கட்டியா - இல்லை
தொற்றுநோய் இது தானோ
தொடர்வது அந்த 'எயிட்ஸ்'தானோ...

சத்திர சிகிச்சை நடக்குமோ- இல்லை
சாவதான் இங்கு மிஞ்சுமோ...
சித்த - ஆயுர்வேதம் தெரிந்தோரே
சக்தியமாய்ச் சிந்தியுங்கள்..!

திரும்பிப் பாருங்கள்..!

நாட்டைக்

கொஞ்சம் திரும்பிப்பாருங்கள்...!

வடக்குக் கிழக்கெங்கும்
இரத்த ஆறு ஓடவில்லையா,
கண்ணீர்க் கடலை
நீங்கள் காணவில்லையா,

புதையுணர்டு போன
மண்டை ஓடுகளின்
கணக்குத் தெரியவில்லையா,

சிறைந்து கிடப்பது
ஆயங்கள் மட்டுந்தானா.

பீடங்களில் ஆரவாரம்
ஆராதனைகள்
பெளத்தத்தின் பேரில்தானா...

மழித்த மண்டைகளின்
போர்வைக்குள் மறைவது
தர்மமும் சேர்ந்தா,
புத்தர் தொடக்கம்
புனிதர்கள் வரை
சொன்னதையெல்லாம்
செய்ய மறந்தனரா,

பறக்கும் கொடிகள்
எதில் தோய்ந்தன,
அடிக்கடி விரியும்
அரசியலமைப்புச் சட்டம்
எவரது கேடயம்..?

நாற்றுக்கணக்கில்
மந்திரிகள், செயலாளர்கள்
ஆடும் நாதனம்
எந்தப் பெரிய நாட்டில்..?

ஏங்கிக் கிடக்கும்
எம்மவர் கண்களில்
எப்போதும்
ஈட்டி முனைகளா பாய்வது..?

விடிவு பிறக்குமென்று
வெந்தணவில் கிடப்பது
எத்தனை நாள்..?

அடிக்கும் புயலில்
கட்டிடங்கள் சாயலாம்
ஆனால்...
கற்பகதருக்கள்..?

ஒரு யாழ்ப்பாணக் கழகம்

சேர்ந்து வருவன்...

இரண்டு மாதமாகிறது
கொழும்பிலிருந்து
கழகம் வந்துசேர்.

ஏன் நேற்று வரவில்லை..?
மரக்காலையில் வேலை செய்த தம்பி
கூடுபட்டு இறந்து போனானாம்...
விறகு வெட்ட வந்தவன் சொன்னான்,

வயலுக்குப் போக உதவியில்லை,
டாக்டரிடம் துண்டு வாங்கிய
நமது நல்லதம்பி
'லக்டோஜன்' தேடி
நாள் முழுதும் அலைந்தானாம்...

மூன்று நாட்களாக
பால்காரனும் வரவில்லை...
பண்ணையில் வேலை செய்த பையன்
பால் சைக்கிளோடு
குண்டுக்கு இரையாகிப் போனானாம்...

நேற்று வித்தியாலயத்திற்கு மூன்னால்
ஏனாம் சனக்கூட்டம்..?
அதிபரான் அண்ணரைக் கேட்டேன்.
கழுத்தில் 'காட்போட்'டுடன்
யாரோ கம்பத்தில் கிடந்தானாம்...

'யுனிவர்சிற்றி'
இன்று பூட்டாம்
இரண்டு பெழயன்களுக்கு
வாசலில் 'ஹெலிச்சுடாம்...

இன்று தாங்கச்சி
கச்சேரிக்குப் போகவில்லை
சுண்டுக்குளியில்
குண்டு விழுகிறதாம்...

செய்திகளும்,
இழப்புகளும்
சேர்ந்தே வருகின்றன...
நம்பிக்கையுந்தான்..!

-1991

கச்சேரி - மாவட்ட செயலகம்

இவைகளையே பாருங்கள்!

நாங்கள்
இந்த மண்ணில் நின்றும்
கவிதை படைக்கின்றோம்..!

இரத்தங்களும்
தசைகளும்
எங்கள் எதுகை மோனைகள்...

உரக்கக் கேட்கும்
வேட்டொலிகள்
எம் கவிக்குச் சந்தங்கள்...

கண்ணீரும் வியர்வையும்
கலந்தொன்றாய் - எம்
கவிதையில் வடியும்...

வான், நிலவு, மலர்
தென்றல் அழகெல்லாம்
குருதியில் கலந்தே வரும்...

இப்போதைக்கு
எங்கள் எழுதுகோலில்
இவைகளையே பாருங்கள்..!

சந்தேகம்..!

வினாக்கள் மற்றும் விடைகள்

என்னருமை ராணி
எதற்காகச் சினக்கின்றாள்?
அன்னவளஞ்கு ஊறாக
அன்றுவளவும் செய்ததில்லை
பின்னெதற்காய்,
தற்செயலாய்
என் டயறி
பார்த்தனினால்
கொள்ளுகிறாள் கோபம்
கொல்லாது கொல்கின்றாள்,

எங்கோ எனைத் தெரிந்த
ஏந்திலையாள் ஒருந்தி
'கண்ணா' என விழித்து
மன்னா எனப் புகழ்ந்து
இனிக்க வசனமெழுதி
கனக்க விஷயம் சொல்லி
மொட்டைக் கழுதம் ஒன்று
முழுதாகப் போட்டிருந்தாள்,

மோகினி எழுதிய
மொட்டையைப் படித்து
ஒவென்ற அழுது
உருக் கொண்டு
நிற்கின்றாள்,

சிந்தைக்கினிய - என்
சிகிரியா ஓவியத்தின்
சந்தேகம் போக்கிச்
சரிக்கட்டுவது எப்படி..?

தோழிக்கு ஒரு கடிதம்

வண்டில் மாட்டினைப் போல் - மண்ணில்
வருந்தும் மனிதர் தினம்
கண்டிடும் கஷ்ட மெல்லாம் - எந்தன்
கண்களில் தெரியுதல்,

உண்டியல் சாமியைப் போல் - ஊரில்
உருளும் உலுத்தனைப் போல்
அண்டிக் கெடுக்கவில்லை - யாரிடமும்
அடித்துப் பறிக்கவில்லை,

கொண்ட கொள்கையினால் - தினம்
கொடுமைகளைச் சாடியதால்
கண்ட பலன்கள் இல்லை - சிலர்
கட்டியம் சொல்கிறார்.

பண்டு தொட்டு வந்த - உயர்
பவிசுப் பரம்பரையாம்
நாண்டு கொண்டு நின்று - நாளும்
நாசம் செய்கிறேனாம்,

அண்டை அயலிலுள்ளோர் - அங்கு
ஆச்சியிடம் சொன்னார்
பண்டைப் பெருமையெல்லாம் - என்னால்
பாழாய்ப் போகிறதாம்,

நேரம் ஒருநாள் வரும் - நாம்
நினைத்தவையே நடக்கும்
சாரமில்லா வாழ்வொழிந்து - நல்ல
சக்தியிங்கு ஓங்கும்..!

வாழ்வின் பயன்..?

நதியின்றி மண்ணும் செழிப்பதில்லை
நாதியின்றி எவரும் இருப்பதில்லை
நிலவின்றி வானும் வழவில்லை
நீதியின்றிச் சட்டம் தேவையில்லை,

மதுவின்றி வண்டுக்கு ராகமில்லை
மாதின்றி மஞ்சத்தில் சுகமில்லை
மணமின்றி மலருக்கு மகிமையில்லை
மானமின்றி வாழ்வுக்குப் பெருமையில்லை,

துணையின்றி கொடியும் செழிப்பதில்லை
தூணின்றி மண்டபமும் எழுவதில்லை
துவக்கின்றி எங்கும் ஆட்சியில்லை
தூண்டாமல் மக்கள் எழுச்சியில்லை,

பொருளின்றி வாழ்வு சிறப்பதில்லை
போரின்றி சமுதாய மாற்றமில்லை
அழிவின்றி ஆக்கம் பிறப்பதில்லை
ஆக்கமின்றி வாழ்வில் பயனேயில்லை...

- 1972

பங்கயத்தில் வண்டுதனைப் பார்

நாடி வருவதில்லை நம் வாழ்வில் இன்பங்கள்
வாழ்யே நில்லாமல் தேடி மகிழ் - பாழ்யே
பொங்கு மகிழ்வினிலே தன்னை மறக்கின்ற
பங்கயத்தில் வண்டுதனைப் பார்..!

- 1980

ஒரு தந்தையின் கடிதம்

மைல்கள் பல கடந்து வந்தேன்
மனதில் உணை நிறைறத்து வந்தேன்
மெளனத்தில் பேசுகிற தென் மனம்
மையினிலே அழுகிறது அனுதினம்,

பாரிஸ் பாலர் விழிகளிலே - தினம்
பார்க்கத் துழிப்பது உன் ஜாடை
மாரி மழழுயோ என் கண்ணிலே
மடை திறந்ததுவோ நீரோடை,

ஏக்கத்துடனே தான் தினம் தாக்கம்
தாக்கிறது இங்கு வரும் ஆக்கம்
தேக்கி வைக்கும் ஆசைகள் ஒரு கோடி
போக்கிடுவேன் ஒரு நாள் உணர்நாடி.

பூரணை நிலவே என்புன்னகை மலரே
ஆரைனைத் தொட்டாலும் அமுதுன்கனவே
பேரனை உரித்து வந்த பெருங்காயமே
சீரனைத்தும் பெறுவாய், சிரித்திரு இன்று..!

ஒரு மலரின் குரல்

பேசங் கிளியே
பிள்ளை மொழியே
பிரிந்தா போகிறாய்,

வீசுந் தென்றலே
விண்ணின் ஓளியே
விரும்பியா போகிறாய்,

வாழுந் தமிழே
வண்ண நிலவே
வரவே மாட்டாயா,

நானும் போகவே
நானும் நலியவே
நன்றெனவா நடக்கிறாய்,

நேசம் மறந்து
நினைவைத் துறந்து
நெடுந்தாரமா பயணம்,

சிந்தனை இழுந்து
சிநேகம் களைந்து
'சீமைக்கா' பயணம்..!

கீப்படியும் சிலர்

கலை நோக்கங்கள்

இவர்கள்
ஊரார் அரிசியை
உலையில் போட்டு
வழத்தெடுக்கக்
காத்திருப்பர்.

அடுத்தவர் சூட்டில்
அங்கம் தேய்த்து
அலுப்புத் தீர்க்க
அலைவர்.

எல்லாமே அடமானம்...
வெள்ளை வேட்டி
வெளியில் மினுக்கு
உள்ளே சூத்தை.

புன்னைக புரிவர்
'பொக்கற்' நிறைப்பதற்கே,
அடுத்தவர் அகப்பையால்
அண்டாவையே தூக்குவர்.

அழக்கையும்
அள்ளிக் கொள்வர்
விற்பனைக்காக,

குழந்தை போலும்
குழைவர்
காரியம் கைகூட.

என்றும்
கரம்கூப்பிக்
காத்திருப்பர்
முதலில் வரும்
வண்டிக்காகவே,

மற்றவர்களெல்லாம்
பிழைக்கத் தெரியாதவர்கள்
இவர்கள் பார்வையில்,

பாவம் இவர்கள்
எரிமலை தணிய
சிறுநீர் கழிக்கிறார்கள்,

சித்தம் தெளிய
சில நாளாகலாம்,

மொத்தத்தில் அவிய முன்
சுத்தியுத்தை
அகத்திடை இருத்துக்,

வந்த வீதியை
மறவாது பேணுக..!

காழ்ப்புணர்வு அல்ல
கருணையினால் தான்..!

தலைமகன் கைலாசபதி

பழமை சேற்றுக்குள்
குழூந்திட்ட தமிழை
செந்நீரால் கழுவிச்
செக்த்திடை வைத்தவன்,

விமர்சன விளக்கினை
மினுக்கித் துடைத்து
செஞ்சுடர் ஒளிரச்
சிறப்பாய்த் தூண்டியவன்,

ஓப்பியல் ஓய்வு செய்து
ஓரிடம் தனக்கே பெற்று
தப்பினரித் தமிழ் கடைந்த
தலைமகன் கைலாஸ்,

செந்தீயின் நாவாக
செந்தமிழின் குரலாக
வந்த தமிழ்ப் பேரறிஞன்
வாழ்வான் நின்று..!

அந்த நாளில் ஒரு கணம்...

பனங்கூடல் பெருவளவு பக்கம் வயற்பரப்பு
 அன்மையில் ஆலயங்கள், அருகருகே பாடசாலைகள்
 திருக்கொன்றை வளவில் பூச்சொரியும்
 தென்னை சில தான் காற்றிசைக்கும்
 வேலியிலே பூவரச பூத்திருக்கும்
 வெளிமதிலோடு வீதி சேரும்
 நட்டநடு வளவில் நீண்டதொரு வீடு
 பக்கத்தேயொரு குடிசை மச்சம் வேகும்
 கிழக்குப் புறமே மாட்டுமால்
 கிடுகுவேலி சீமைக்கிழுவை மறைக்கும்
 பின்வளவில் கள் சொரியும் பனை
 முற்றத்தில் மல்லிகைப் பூப்பந்தல்
 முதிராத சுஞ்சீவி செம்பரத்தை நீஞும்
 கோடியிலே வேப்பம்பூ மணக்கும்
 கொல்லை மறைவு பனைழைலை
 கோர்க்காலி கூடையிலே நெல்வரகு
 குசினியிலே எந்நேரமும் வேகும்,
 முற்பக்க அறையிலே பழம் விறாக்கி
 சுற்றிவர மருந்துப் போத்தல் சாடி
 சூரண வாசம் சுகந்தம் வீசும்
 ஈ-சிச்சேரில் அப்பு எதிரே சிலபேர்
 கைநாடி பார்ப்பார், கணக்குச் சொல்வார்
 குசினியிலே இருந்தெடுத்து குடிக்கவுங் கொடுப்பார்
 மருந்து வாங்கிவிட்டு மறதியாய் போவாருண்டு
 முட்டை முருங்கைக்காய் கோழிக்குஞ்ச நெய்
 கிட்டமுடன் குசினி வாசலிலே வைப்பாருமுண்டு
 வைத்தீஸ்வரனே வந்ததுபோல் தானென்று
 வாழ்த்தி வணங்கிப் போவாருமுண்டு

பழஞ்சோறு பச்சடி வெங்காயம் மோர்
 பதமாய்ச் சாப்பிடப் பிழக்கும்
 அமாவாசை பறுவம் அனுஷ்டிப்பு
 அப்புவின் விரதச் சோறு தனிருசி
 ஏகாதசி கேதாரகளை குந்தசஷ்டி
 ஆவணி ஞாயிறு ஜப்பசிவெள்ளி திருவெவம்பா
 ஆச்சிக்கோ விரதங்களொல்லாம் அத்துபாடி,

முற்றத்துக் கூட்டிலே கூவி நிற்கும்
 மாடப்புறா அடுக்களைக்கே வரும்
 வளையிலே சுற்றும் வடிவுக்கிளி
 'மணியக்கா' 'மணியக்கா' என்று பேசும்,

அந்த வீட்டின் அழகிய காட்சிகளே
 வந்து மனதில் படம் விரித்தாலின்று
 சிந்தை குளிர்வது சில கணங்களே - ஏனோ
 விந்தை, மனதோங்குவது வெம்பி வெடிக்குது...

-1991

சுத்தியம் வேண்டும்..!

பாதகம் பலபுரிந்து வாழ்வு
 பதவி சுகம் மிகக் காண்போர்
 ஜாதகம் பார்த்துக் காதல்
 சோடி பிரித்து வைப்போர்
 மோதக வயிற்னப் பெருத்த
 மேனியர் பண முதலைகள்
 போதனை நஞ்சுகலந்து புவி
 பாழாக்குவோர் போயொழிந்து நற்
 சாதனை நிகழ்த்திடத் தமிழா
 சுத்தியம் மனத்திடை இருத்து..

- 1975

குத்துவிளக்கு

...ாயி ஸ்ரீகா

விமுதுகள் பரப்பி நின்ற
விருட்சமொன்று
சாய்ந்துவிட்டது,

ஆதிக்கப் புயலின்
'வெல்' லடியில் சிக்கி
அடியோடு சாய்ந்த
ஆலவிருட்சம் பேரன்.

இலக்கிய நெஞ்சாங்கள்
எல்லோர்க்கும்
இனிய சர்க்கரை,

இலக்கியக் கூட்டம் எதிலும்
முன்னிருக்கும்
குத்துவிளக்கு,

சிறுகதை, நாவல்,
கட்டுரை, கவிதை
அத்தனையிலும்
அவன் கை,

நினைவகள் சாவதில்லை
பேரன் படைப்புக்கள்
வாழும்..!

- 1991
(நெல்லை க. பேரன் நினைவாக...)

மாழவின் சீனா..!

நீண்டு கிடக்கும் செஞ்சீன நிலப்பரப்பே
 உன்னைப் போல் அன்று உருவழிந்த நாடில்லை
 அரிசி முதற்கொண்டு அத்தனையும் கிடைத்தாலும்
 உருசியாய் அவற்றை யன்று உழைப்பவர் தின்றதில்லை
 ஆதியில் ஜப்பானியரிடம் அகப்பட்டும்
 பாதியில் பின்னர் ஏகாதிபத்தியப் பிழக்குள்ளும்
 சிக்கிக் கிடந்து சீரழிந்தாய் சீனமே...!
 உந்தன் பூமிதனில் உழைப்பவர் தவித்தார்,
 காலமெல்லாம் களனியிலே காலம் கழித்தாலும்
 வேளைக்குக் கருசியில்லை, விழவும் பிறக்கவில்லை
 இந்த நிலை நெடுங்காலம் நீஷ்க்க மாட்டாது
 வந்த கஷ்டமெல்லாம் வருங் காலத்தில் இல்லயென
 மார்க்ஸிச லெனினிச்த்தை மார்க்கமெனக் கொண்டு
 விளக்கமிகு விவசாயி, தொழிலாளிகள் சேர்ந்து
 புயலாகக் சீறிப் புத்துலகம் படைப்பதற்கு
 'மாலு' என்னும் மகத்தான தலைவன் வந்தான்,

தத்துவங்கள் சொன்ன அவன் சரியான வழி சமைத்தான்
 பித்தலாட்ட மெல்லாம் பிரேங்கி யெறிந்திட்டான்
 பேதமையை ஒழித்தான் பெருமைகளைச் சேர்த்தான்
 தித்தித்துக்கும் சிந்தனைகள் தந்தான் சீர்ஷியோரைத் தொலைத்தான்
 நந்தும்படி சீனத்தை நன்றாகி வைத்தான் நல்வாழ்வு கொடுத்தான்
 எத்திக்கும் போற்ற ஏழைகளும் வாழு
 சொத்தையெல்லாம் வெட்டி சொன்னபடி செய்தான்
 வதிய இடமில்லார்க்கு வாழ்வு கொடுத்தான்
 பதியும்படி மனதில் பல படைப்புக்கள் அளித்தான்
 ஓதிகள் சரிய வைத்தான் உலுத்தர்கள் வாழ்வொழித்தான்

சீராக வளர்ந்த சீனத்தில் இன்று
 சீரான சோசலிசம் பூத்துக் குலுங்குகிறது!
 இவையெல்லாம் பண்டைய புராணக் கதைகளை
 அண்மையில் நாம் கண்ட அழியாச் சரித்திரமாம்..!

நீண்டு கிடக்கும் நெடுஞ்சீன நிலப்பறப்பில்
 மாண்டு போயின மட்டமைகள் எல்லாம்
 யாண்டும் இடும்பை அங்கில்லை
 தூண்டும் பசியில்லை துரோகமில்லை
 பாண்டு போற் பல நோயும் அங்கில்லை
 வேண்டுவது மினியூப்பு என்போரும் இல்லை
 மீண்டு மீண்டெட்டுமும் கலாசார அழிவு ஆடைகளும் இல்லை
 கூண்டுக் கிளிபோல் கூறியதை திருப்பிக் கூறுபவர் இல்லை
 அண்டிப் பிற்ற வாழ்வைக் கெடுப்பவரும் இல்லை
 மண்டியிட்டு மானாங்கெட்டு வாழ்ப்பவரும் இல்லை
 தண்டியுண்ணும் தரித்திர நிலையும் அங்கில்லை
 உண்டியல் குலுக்கும் உலுத்தர்களும் இல்லை
 சண்டியிமுத்துக் கட்டிச் சந்தியில் நிற்பவரும் இல்லை
 வண்டியில் மனிதனை மனிதன் வைத்திமுக்கும் வாழ்வும் அங்கில்லை..!

ஆலைகள் உண்டு அகன்ற நற்சாலைகள் உண்டு
 சோலைகள் உண்டு சுடும் இரும்பாலைகள் உண்டு
 பாலை நிலமொங்கும் நீர்ப்பாய்ச்சலுண்டு
 காலை யிழந்தோர்க்கும் கணிந்த நல் வாழ்வன்டு
 எல்லோரும் ஒன்றென்றும் ஒருமைப்பாடுமுண்டு
 நல்லாய் இதை நீங்கள் பார்த்திடலாம் இன்று..!

-1975

(யாழ் நகரில் 1975இல் நடைபெற்ற சீன தேசிய விழா கவியரங்கில் அராங்கேறியது...)

இது ஒரு துடிப்பு...

சிந்தனை யதிகமாகிச் சில வேளை...
 புத்தி பேதலித்தவன் போல
 மற்றவர் கண்களுக்கு...
 வானத்தை அளந்து...
 மன்னென்றேயே உற்றுப் பார்த்து...

சிறகழிக்கும் சின்னங்கிறு குருவிகள்
 இலையுதிர்ந்த மொட்டை மரங்கள்
 கூதலழிக்கும் பனிக்காற்று மழை
 புராக்கூடு மாடி மனைகள்
 விஞ்ஞானப் புதுமைகள் விந்தைகள்
 வேஷக்கை விநோத நடப்புகள்
 குதுரைப் பந்தயங்கள் சூதுகள்
 சுரண்டும் பலவிதச் சூட்சமங்கள்
 எங்கள் மக்கள் ஆரவாரம்
 ஓடி ஓடி உழைப்பு ஊர்ப்பேச்சு
 கடைதிறப்பு கனவு படப்பாடல்
 வீடியோ கசெற் குடி உறக்கம்
 கலை நிகழ்ச்சி களியாட்டம்
 ஏக்கம் அப்பிய முகங்கள்
 எதிலும் ஓட்டாத கால்கள்...

சற்று அசந்தால் போதும்
 சளைக்காமல் விலை பேசும்...
 மனச்சாட்சியை மனிதத்தை
 அடகு வைத்து சுயநலத்தோடு...
 மதிப்பு மரியாதை மாண்பு
 மகிமை துட்டைக் கண்டால்...

என்ன உலகமடா...
 ஊனும் இறங்குதில்லை
 உறக்கமும் வருகுதில்லை
 கண்களை இறுக்கினால்...

பொம்மர் ஹூலி அதிர்வு
 காக்கிச் சட்டை கனத்த சத்தம்
 ஏ. கே. கனக்க எங்கும் பிஞ்சமுகங்கள்
 வீரவிழிப் பாற்றை வீடுகள் தோறும்
 விடுதலைத் தாகம் வெண்புறா ஏக்கம்
 அழகிய என் தீவு அன்பான மக்கள்
 வர்ணாம் மின்னும் வீடுகள் குடிசைகள்
 கூடற் பணைகள் குசிசாழுங்கைகள்
 கோபுரமுயர்ந்த கோவில்கள் பள்ளிகள்
 இனிய பணங்கள் கூழ் கொழுக்கட்டை
 பட்டணத்து வீதிகள் பழக்கமான முகங்கள்...

இலக்கியமேடைகள் முழுக்கங்கள்
 இனிய தோழர்கள் ஈழநாடு பேப்பர்
 'ஸ்ரார் கராஜ்' புத்தகக் கடை கட்சிக்கந்தோர்
 கோவில் திருவிழா கொடியேற்றங்கள்
 காலை மாலை காற்றில் வரும் மணியோசை
 தண்ணீர்க்குடம் தாங்கிவரும் அழகு
 வண்டில் சவாரி வாணவிளையாட்டு
 தேர்தல் காலம் தெருச்சண்டை
 கொடி கட்டல் கோஷங்கள் ஊர்வலம்
 சோழக மண்புழுதி மழைவெள்ளம்
 வயல் விதைப்பு களை பிடுங்கல் அறுவடை
 தைப்பொங்கல் வருஷப்பிறப்பு
 தீபாவளிக் குதாகலிப்பு பட்டாச
 பனம்பாத்தி கிழங்கு புழுக்கொடியல்
 அழகுரல் பாடை ஒப்பாரி
 மார்தைப்பு பறைஅடிப்பு சத்தம்
 சுடலைச் சண்டை சாராயம் சுருட்டு
 சண்ணாம்பு வெற்றிலைச் சிவப்பு.

சாதி வெறிச்சன்னதம் சனங்களின் குமுறல்
 இரவு ரயில் பரந்த காடு வெளி
 அலைகடல் மணற்பரப்பு கீரிமலை

கல்லூரி முழந்து கலகலத்து வரும்
 வெள்ளைக் கவுண்கள் சைக்கிள் ஓட்டம்
 அடிக்கடி எஞ்சின் பழதாகி எங்கும்
 இடைநடுவில் நிற்கும் கி. போ. ச. பஸ்
 மிசுக்காசு தராத கொண்டக்டர்
 நயினாதீவு வந்திறங்கும் பெளத்தர்கள்,

ஒட்டி ஓரா இறால் விலை குதிப்பு
 மட்டி நண்டு திருக்கை சுறா கோழி
 சட்டி சுடச்சுட இறக்கிய கையுடன்
 விட்டு நிறைந்த சோற்றுத்தட்டு.

அப்பு குழழுத்துத் தரும் சோறு
 அவரின் அமாவாசை பறுவ அனுஷ்டிப்பு
 அம்மாவின் கதைகள் புராணம் புலமை
 இன்னு என்னென்னவோ...

வேட்டுச் சத்தம் வீரர் அணிவகுப்பு
 கனரக வாகனங்கள் பவனி
 காலைச் சூரியன் ஓளித்தெறிப்பு
 தென்னோலைக்குள்ளால் தென்றல் சலசலப்பு
 வாழை மரங்கள் தோரணங்கள் மங்கல
 வாத்திய முழுக்கங்கள் வாழ்த்தொலிகள்
 உயரப் பறக்கும் சொங்கொடிகள் பாடல்கள்
 செம்பதாகை வாசகங்கள் சிரிப்பு
 அள்ளி முத்தமிடும் அன்னையர் ஆண்றோர்
 நிமிர்ந்த நடை நேர் கொண்ட பார்வைகள்
 துள்ளி வரும் சிறார்கள் சுடர் ஓளிகள்
 ஆனந்தக் களிப்பு ஆரவாரம் பக்கம்
 துள்ளியமுந்தால்... அட...
 கட்டிலில் கண்விழிப்பு ... என்ன...
 ஜரோப்பாவில் நானோர் அகதி..!

ஒளி வந்த வேவளா..!

இயற்கையாய் நிற்பதை எங்கும்
இனிய தமிழ்ஓளிப் பரவல்
முயற்சியால் உயர்வை நோக்கும்
முழுநேரத் தமிழ்ஓலி உலகில்
செயற்கைக்கோள் வழி பரவிச்
செந்தமிழுர் இல்லம் நிறைவு
வியப்புத்தான் நிகழ்ச்சிப் பொலிவு
வளர்கிறது மொழித் தெளிவு,

தன்னலம் துறந்து துணிவாய்
தமிழினக் குரலாய் ஓலிப்போர்
பின்னித்தரும் செய்தி ஈழநாடு
பிரியமான தமிழ் வாளோலி
பன்னரும் நாட்டுச் செய்திகள்
பலவும் தரும் தொலைக்காட்சி
சின்னதோர் விடயமல்ல திது
சிந்தையில் கொள்வாய் தமிழா..!

மொழியினைக் கேட்க ரசிக்க
முத்தமிழ்ப் படையல்கள் பார்க்க
வழியென்ன வாழும் நாட்டில்
வளம் உண்டாவென அறிய
இழிவுகள் கண்டு ஒதுக்க
இளையவர் பாதை சமைக்க
பிழிந்தெடுத்த சாறு என
பூந்தேனென வழித்துக்கொள்..!

-1999

('ரி. ஆர். ரி.' தமிழ் ஓளி தொலைக்காட்சிக் கலியராஸ்கில்...)

எனக்கும் அழுகை வரும்..!

எங்கள் வீட்டிற்கொரு
நீற்றுப்புசணி,

நாக்கூசாமல்
நான் கூறுகின்ற
அன்னைக்கு அடுத்து
வூர் அண்ணி,

தொட்டியில் வளர்ந்த
ரோஜாவின்
முதற் பு.

எங்கள் குடும்ப
சபையின்
குத்துவிளக்கு,

எங்கள் பெண்களின்
நடுவே யொரு
முத்துச் சப்பரம்.

எம் வீதிக்கு வர
அசுரரே அஞ்சவர்
புற்றுநோய்
அரக்கன்
பிழித்துப் போனானே...

அன்று...

உன் மனதில் நிறைந்த
வித்தியாலயமே
கண்ணீர் விட்டது,
காடையர் தீவைத்தல்ல
நீ தீக்குள் போனதால்...

எனக்கும்

அழுகை வரும்...

இழப்புக்களுக்களாகி நிற்கும்
எங்கள் பெண்களைப் பார்த்து

மாத்திரமல்ல,

நீயில்லாமல்...

கிருட்டு வீட்டில் தனியே

புத்தகப் பூசை செய்யும்

என் அண்ணனைப் பார்த்தும் தான்..!

சுதேச மருந்துவம்

நம் பிணி தீர
நாம் தான்
மருந்து குழக்க வேண்டும்,

சில வேளை
வாயில் கசக்கலாம்
மின்டி விழங்கத்தான் வேண்டும்,

குழந்ரோடு சேர்ந்து
குளிகை கரையவேண்டும்,
குழந்ர பிழைத்தால்
மருந்து பலமிழக்கும்,

நல்ல குழந்ர
மருந்துத் தெரிவு
பத்தியமும் கூட...

வியர்வை வழியும்
சிறுந்ர கழியும்
மலமிளகும்
வருத்தம் குணமாகும்...
எம் நாட்டிற்கும் தான்..!

பொழுது விழயம்..!

ஒரு சில தடவைகள் தான்
ஓவென்று அழுதிருக்கிறேன்,
அதிலொன்று...
நண்பன் வயிற்றை
'பொம்மர்' போட்ட
குண்டு துளைத்தபோது,

மனம் விட்டுச்
சிரிக்க விருப்பம்
கொஞ்சக் காலமாக
அது முடியவில்லை,

அம்மா,
உடன்பிறப்புக்கள், நண்பர்கள்
அத்தனைபேர் குடும்பங்களுடனும்
உடனிருந்து உணவருந்த விருப்பம்...
அது கனவாகத் தொடர்கிறது,

உண்மை நண்பர்கள்
தோழர்கள் பலர்
முன்னர் இருந்தனர்,
இப்போது தேட வேண்டியிருக்கிறது,

மனித நேயம்
மனச்சாட்சி
உண்மை பேசினால்
பிழைக்கத் தெரியாதவன்
பட்டம் வந்து சேர்கிறது,

தமிழ்தான்
பேசுகிறேன்
ஆணால் சம்பாதிக்கப்
புரியவில்லை,

இருப்பினும்
நிமிர்ந்து நடக்கிறேன்
எப்போதும் பொழுது
இருள் கவிந்து
இருப்பதில்லையே...!

- 1992

ஆறுதல்..?

அன்று
பனம்பாத்தியின் மேல்
அமர்ந்து ஆறும்
தட்டான் தும்பியைப்
பிழித்துப் பார்த்து
இரசித்துப் பின்
பறக்கவிட்டேன்,

இன்று
பிழித்துப் பார்த்து
இரசிக்க முடியவில்லை.
அவை
கல்லறைகளின்
மேல் அல்லவா
அமர்ந்து ஆறுகின்றன..!

-1987

எப்போது..?

மனது இனித்தது
காதல் கவிதைகளை
கட்டுக் கணக்கில்
கோர்த்து வைத்தேன்,

பாராட்டுத்தான் கிடைத்தது
புரட்சிப் பதாகையை
பொழுதெல்லாம் உயர்த்தினேன்,

கைதட்டல் தான் கிடைத்தது
சனங்களின் துயரைச்
சரிதையாகப் பாடினேன்,

கொடுமைகளைச் சாடி
கொதித்தெழுந்ததினால்
கம்பிக் கூட்டையும்
கண்டு வந்தேன்,

இன்றும் என்ன...
எங்கள் தேசமோ
எரிந்து கொண்டேயிருக்கிறது.
எல்லோர்க்கும் கடமையுண்டு..!

விடுதலைக் குரல் ஓங்கி
விழியல் கண்டு
இலங்கை மாதா மழியில்
வெண்புறா தவழ்வது எப்போது..?

ஒவ்வொரு வீட்டிலும்...

போன மாதம்
என் சின்னக்காவை
மூளைக் காய்ச்சல்
முடித்துவிட்டதாம்,
பத்து, பன்னிரண்டு
வயதே நிரம்பிய
அக்காவின் பிள்ளைகள்
அம்மாவைத் தேடி
அழுதபடியாம்,

எங்கள் அம்மா
தீவில் தனியே...
செய்தியொன்றும்
தெரியவில்லையாம்,

வாழ்நாள் முழுவதும்
வலிந்து நான் தேடிய
வீடும் புதகக் செல்வமும்
அங்கே தீவில் தான்...

பட்டினத்தை அண்டிய
பழும் பெருங் கிராமத்தில்
மாமா வீட்டோடு
மனைவியும் பிள்ளைகளும்...

கண்ணயர முடியவில்லை
சின்னாஞ்சிறு
செல்வக் குஞ்சுகள்
மூன்றும்
முன்னே நிற்கின்றனர்.

ஆகாயப் பெருவெளியில்
அடிக்கும் 'வேல்'களை
தகரச் சிறகடித்து
தலைக்கு மேல் பறப்பவைகளை
எண்ணிப் பார்க்கையில்
அன்னாம் இறங்குதில்லை,

இங்கே...

பேனையும் கையுமாக
பெலமிழுந்து
நொந்தவேளை,

மனந்தளர வேண்டாமாம்...
மூத்த மகள் குஞ்சு
முடங்கல் எழுந்தியிருந்தாள்,
சின்னாஞ்சிறு எழுத்துக்களை
சேர்த்துப் படித்தேன்
முட்டி விட்டது கண்ணீர்
இனால்...
முச்சு பெலமாகவே..!

ஃ... என் தீவகமே...

வயற்காட்டில்
வந்து குந்தியபோது
'கண்ணியில் அகப்பட்ட
கோட்டான் குருவிபோல
மனது துழித்தது.

விரல்களினுடாக
ஊசியாகக் குத்தும்
பனிக்குளிரும்
சோர்ந்துவிட்டது,

'மெற்றோ'வின்
'புட்டிப்பால்' கூடும்
புலனுக்குத் தெரியவில்லை,

வந்த கழத்தின்
வார்த்தைகள் மொய்த்தன,

தீவகமொங்கும்
தீனி தேடும்...

மண்டைதீவில்
மனித உயிர்கள்
மலிவாகிவிட்டன.

குழந்தீக் கிணற்றிலிருந்து
இருபத்தைந்து
எலும்புக்கூடுகள்,

கரம்பனில்
வீட்டு மலக்குழிக்குள்
மீளாத்துயில் கொள்ளும்
தம்பதிகள்.

நாரந்தனை
வீட்டில் அடுக்கியிருந்த
தானியம், புகையிலை
சாம்பல் மேடாகி...

பண்ணைப் பாலமும்
தகர்ந்து போய்...

ஓ... என் தீவகமே
என்றுன் வயற்காட்டில்
வெண்புறாக்கள் வந்தமரும்..?

எங்கள் ஊர்...

“சிறுத்திடல்” வளவெல்லாம் இந்நாளில்
சிறுவள்ளாம் பாடும் - வேலிப்
புற்றெங்கும் குடைப்பிழக்கும் காளான்
பிடுங்குதற்கோ போட்டி சிறார்
“சோழனோடை” நிரம்பியே வழிந்து
சேரும் கடலுள் நன்றாய் - “கேரதீவு”
தாழங்கடற்கரை ஈஞ்சுபுகுந்து வாடை
தம்பாட்டில் சில்லிட்டுச் செல்லும்...

கற்றாளை கனத்தபுற்கள் “கரந்தலி”
முற்றாத பற்றைக்காடு, இடையே
முதிர்ந்த மொட்டைப் பூவரசகள்
வற்றாத நதிபோல வழவத்தில்
“உப்புக்களி” வாய்க்கால் உள்மனை
வெள்ளத்தால் நிரம்பி ஓடிமேழுகாய்
“கள்ளியாறு” கரந்தலியில் நுரைதள்ளும்
கால்நடைகள் துள்ளிக் குதிக்கும்...

“இனைபிட்டியா” குளத்தில் எழுந்து
இரால் துள்ளும் “பெரியகிராய்”
அணைவயல்கள் குடலை தள்ளும்
“அடைக்காத்தகுளம்” உடைத்துப் பாடும்
“இறுப்பிட்டி” போகும் இரவு பஸ் வெளிச்சம்
எங்கேயோ போய் எதிரொலிக்கும்
அறுத்துக் கொண்டோடும் மாடுகளால்
அழிவு பயிர்களுக்கென ஏசல்கேட்கும்...

“மடத்துவெளி” வயற்காட்டில் வரிசையாய்
 நடக்கும் களைபிடுங்கல், பாலத்தின்மேல்
 ஓடும் நண்டு, ஓரா, முரல் துள்ளிக்குதிக்கும்
 வாடியிருக்கும் கரையில் வெண்கொக்கு
 “கல்லிக்காட்டில்” பொன்னாவரை புச்சொரியும்
 இல்லையனாது மூல்லையும் மல்லிகையும்
 “கொல்” லெனச் சிரித்துக்கொட்டும் வளவுக்
 கொட்டிலிலும் கூடையில் நெல்லிருக்கும்... ,

விழியும் வரை திருவிழா “பெருங்காட்டில்”
 விண்ணிடிய வாணம், கோடையிட
 மேளக்கூட்டம் அத்தனையும் வாசிப்பு
 மலரும் “கிராஞ்சிமுருகன்” பூங்காவனம்
 வீதியெலாம் ஆரவாரம் பந்தல்சோடனை
 வீறிட்டோடும் மாட்டு வண்டிகள் நிறை
 ஆதிப்பெருமையுடன் அழகான கோபுரம்
 அற்புதமாம் “கண்ணகையம்மன்” திருவிழா... ,

“சோளகம்” எழுந்துவீசும் சொரிமணல்
 தூரப்பறக்கும், திருவிழாக்கள் தொடரும்
 “ஏழாற்றுப்பிரிவில்” அலையெழுந்து சூழலும்
 ஏந்தியகையுடன் “நயினையம்மனை” இரப்பர்
 “மணிபல்லவம்” “அமுதசுரபி” சனம் நிறையும்
 அணியணியாய்ப் பலவிடத்து வண்டிகள் வரும்
 துறைமுகங்களில் தாக்காந்தி அன்னதானம்
 பறைசாற்றும் பொற்பூமி மைந்தர்வளம்... ,

தென்னோலை தோங்காய், கருவாடு வந்திறங்கும்
 தெரிந்து வாங்குவார்துதை “குறிகாட்டுவான்”
 “நாகேஸ்வரி” “மணிமேகலை” “அலையரசி” கண்டது
 நாளும்மறவாது அழுது “குமுதினி” வந்தது
 எண்ணிப் பார்க்க அதிகமாகும் ஆலயங்கள்
 ஏட்டுக் கல்விக்கும் குறைவில்லாப் பள்ளிகள்
 வண்ணமயக்கோபுரங்கள் மதில்கள் மனைகள்
 வாஞ்சையுடன் வரவேற்கும் பெருமனப்பரப்பு...

“மகாவித்தியாலையம் கணேசன் சித்திவிநாயகன்
 மகளிருக்குச் சப்பிரமணியன், கமலாம்பிகை”
 ஓகோவெனப் பதினான்கு பாடசாலைகள்
 சாகாதகல்வியிங்கு சரித்திர காலந்தொட்டு
 நாளும் கலை எழுத்து பத்திரிகை பக்தி
 நன்னென்றி மார்க்கம் “சர்வோதயம்” எனவளரும்
 நெய்தலும் மருதமும் நிறைந்தமுகு சேர்க்கும்
 நித்திலம் புகழ் பேறுடைப் பொற்பூழி...

இத்தனையும் கொண்ட எங்கள் பூழியின்று
 அத்தனையும் இழுந்து அலங்கோலமாய்
 இருப்பதனை மாற்றி எழில் பெறவைக்கவென
 எண்ணம் சிந்தை இயக்கம் கொண்டிங்கு
 வண்ணமாய் பலவிழாவெடுத்துச் சிறப்பிக்கும்
 சங்கத்தில்தான் உங்கள் உறவு வளர்ட்டும்
 சளைக்காது உங்கள் பணி தொடரவே
 சாற்றுவேன் யானும் புகழ்க்கவிதான்..!

- 1996

- சுவில் - புங்குடுதீவு மக்கள்
 விழிப்புணர்வு ஒன்றிய விழாவிற்கு வாழ்த்து

விசாரணையில் ஷ்ரீ அகதி...

நீர்
எந்த நாட்டவர்..?

நான்
இலங்கைத் தமிழன்..

அங்கு
எந்தப் பகுதி..?

வடக்கே
தீவுப்பகுதி...

அதிக விடயங்கள்
எழுதியுள்ளீர்...
உடலில்
காயங்கள் உண்டா..?

இடமாம் ...
அதிகம் உண்டு...

இது என்ன..
தலையில் பெரிய வடு..?

சுற்றிவளைப்பின்போது
கூடுப்பட்டது...,

நீர்
 வன்முறையாளனா...?
 இல்லை..
 தர்மத்திற்கு எதிரான
 வன்முறையை
 விரும்பாதவன்...

 உமக்கு
 இடக்கைப் பழக்கமா..?

 இல்லை...
 கொஞ்சக் காலமாகத்தான்...

 வலக் கைக்கு
 என்ன நடந்தது..?

 அதனால் எழுத முடியாது...
 'விடுதலை'க்கென
 வெளிக்கிட்டவர்கள்
 தந்த பரிசு...

 பெற்றோர்
 நலமே இருக்கிறார்கள்..?

 'வெற்றி' நகர்வின் போது
 அவர்கள் வீட்டோடு
 'ஜோதி'யில் கலந்தார்கள்..

 சகோதரங்கள்...?

 ஒரே ஒரு தம்பி...
 பாசத்தோடு தான்
 பார்த்து வந்தேன்..

என்னைத் 'துரோகி'
என்று சொல்லிவிட்டு
'மாவீரனாகி' விட்டான்...

அங்கு
உமக்கென்ன பிரச்சினை..?

அங்கு
எந்தப் பக்கத்திலும்
என்னால் இருக்க முடியாது...

நித்தமும்
துப்பாக்கி அர்ச்சனை..

தெருவோரம்
மனித உடல்கள்
சருகுகள் போல்..,

மனிதாபிமானம்
மருந்துக்குக்கூட
தேடவேண்டியுள்ளது...

நிம்மதியைத் தொலைத்து..
பிணாங்களாக
உலாவுகின்றார்கள்..

மனச்சாட்சியை
அடகு வைத்து
மனிதாபிமானத்தை விற்று
ஏவல் கழுகுகளுக்கு
எடுபிடிகளாய்...
சந்தர்ப்பவாதச்
சதிராடிகளாக வாழு...

என்னால் முடியாது..!
முரட்டுச்
சப்பாத்துகளின் கீழ்
புழவாய் நெளிந்து
கெந்தகம் சுவாசித்து..
எச்சில் இலையான் போல்
பறந்து பறந்து...

நிறுத்து... நிறுத்து..!
அங்குதானே
வெளிநாட்டு நிறுவனங்கள்
உதவுகின்றனவே..?

அவையில்லாம் ...
ஓநாய்கள்
ஆட்டுக் குட்டிகளுக்கு
பால் கொடுத்த
கதை தான்..!

நீர்
அதிகம் கதைக்கிறீர்...
உமது நாட்டை
நேசிக்கிறீரா..?

நிச்சயமாக...
எனது நாட்டை மிகவும்
நேசிக்கின்றபடியால்தான்
இத்தனையும்
சொல்கிறேன்..

சுதந்திரம்
சமத்துவம், சகோதரத்துவம்
பேணுவதாகக் கூறும்
உங்கள் நாட்டில் எனக்கு
அகதி அடைக்கலம்
தந்திகே..!

அதிகாரி புன்னகையோடு
விசாரணையை
முடித்துக் கொண்டார்..!

- 1991

இயற்கையீப் பேணுவீர்..!

தீயிற் கருகுது இயற்கை - அழுக்கு
 நீரில் மூழ்குது நிலம் பச்சை
 வாயிற் சேர்வது எல்லாம் செயற்கை
 வயிற்றுக்குள் போவது நஞ்சே...
 கோயிற் கதவும் கொள்ளை போகுது
 குவலயம் ஒன்றாகுது என்றே பேச்சு
 தாயிற் பெரிதென மதிக்கும் பூமி
 தரிசாகிப் போகுது ஜயோ பாரும்..!

ஊறுகின்ற உணர்ச்சி வெள்ளம்
 உயிர்நாடு விவசாயி நலம்
 கூறுகின்ற கொள்கை வீரர் பல
 கூட்டம் நாட்டம் அரசியலில்
 ஏறுகின்ற கதிரையன்றி வேறோர்
 ஏற்றமது நாட்டினுக் கில்லை..!

காணாற்கரிய எம்பூமி தான்
 கருகிடச் சித்தமோ - அதனைப்
 பேணத் தலைப்பட வேண்டாமோ
 புத்தியுள்ளோர் பேசத் தடையுள்ளோ
 மாணப் பெரியது விவசாயம் - அதன்
 மகிழமை தான் அறியீரோ - மக்காள்
 பூண வேண்டும் சபதமிந்தப் - பூமி
 பந்தின் நலம் பேண வேண்டும்..!

எப்போது மல்லிகை மணம் வீசம்..?

கிராமத்துத்
தோட்டங்களிலும்
பேரிடி முழுக்கம்...

கழுகு விதைக்கிறது
கெந்தகப் பழங்கள்...

“காந்தீயம்”
பன்னீர் தெளித்து
தாம்புலம் கொடுக்கிறது...

அறத்தின்
முகத்தில்
கொப்பழிக்கிறார்...

இரத்தச் சிவப்பாக
எங்கள் முற்றங்கள்...

எப்போது
இந்தக் கறைகள்
கழுவப்படும்...?

எப்போது
எங்கள் முற்றங்களில்
மல்லிகை மணம் வீசம்..?

கண்கள் சிவப்பு..!

தூப்பிள்ளை

பூஷணம் மீண்டும் தாழ்விடுவே

தினமும் விழிக்கையில்
கனவின் நினைவு
கனவை விரித்தால்
கசக்கிறது நினைவு,

மனதிலே வருத்தம்
மயக்கம் போல் இருப்பு
அனர்த்த யுத்த அதிரவு
அழிவுகள் நெஞ்சில் பிழிவு,

யதார்த்தம் மறைப்பு
காந்தீயம் கொடுப்பு
காட்சிகள் நினைப்பு
கண்கள் சிவப்பு..!

-1989

பொய்மை சிம்மாசனத்தில்...

பொய்மை
சிம்மாசனத்தில்...
புதுப்புது அர்த்தங்கள்
புதிய சனநாயகத்துக்கு...

ஒன்றைப் பத்தாக்கி
உலகுக்குச் செய்தி
சத்தியத்தைச் சாவு கொடுத்து
சாம்பல் மேடுகள் தொடர....

வெடியோசையில் தான்
ஞரிய வெளிச்சம்
மழியில் எதுவுமில்லை
மாரழிப்புத்தான் ஓலி...

விழியல் பக்கமெல்லாம்
இருளே கூழ் கொள்கிறது
என் செய்வது என்றுதான்
எம் தமிழர்
ஏக்கப் பெருமூச்சு..?

குரல் கொடுப்பீர்..!

ஒரேன் படலத்தின் ஓட்டை
உலக மயமாக்கல் பூதங்கள்
விழுங்கு கின்றன விவசாயம்
எழுந்துதான் இதனைப் பாரீர்..!

தன்னலமே பெரிதாகக் கருதிவாழும்
தருக்கர்மிகு உலகினில் மக்கள்நலம்
மனதினிலே கொண்டுதான் எழுந்திட
மகத்தான படைப்புகளிங்கு வேண்டும்..!

அகதியாய் இங்கு ஜரோப்பாவில்
ஜந்தாண்டு வாழ்ந்தால்... தகுதிகேற்பக்
குடியிரிமை கேட்டுப் பெற்றிடலாம்
முப்பதாண்டுக்கு மேலாயங்கு - தமிழக
மண்ணோடு புரண்டெழுந்துமெமம்
எழுத்து மக்கள்நிலை என்னென்பேன்
அகதி வாழ்க்கை ஒழிந்திடவே
அணியணியாய்க் குரல் கொடுப்பீர்..!

சமத்துவம் வேண்டும்..!

வாழிய பயிரைக் கண்ட போதெல்லாம்
 வாழிடும் மனம் கொண்டவர் தான்
 வருடந்தோறும் கந்தபுராணம் ஒதிடும்
 கலாசாரப் பெருமை கொண்டவர் தான்
 பாழான தேசியம் பேசிப் பேசியே
 பைந் தமிழர் வாக்குத்தான் கேட்டார்
 கூழான சனி நாயகத்தால் தினமும்
 கொடுமைகளுக்குத் தான் ஆளாகி வந்தார்,

தக்கபடி கல்விகற்றும் தரமான வேலையைத்
 தான் கொடுக்காது தட்டிக் கழித்துவிட்டார்
 மக்குகள்கூட அவர்காலி தொழுது நின்று
 மமதையுடன் ஊர் உலா வந்தார்
 சக்கைகள். சருகுகள் கூட இனசங்காரச்
 சாம்பலில் நின்று சன்னதம் ஆழநின்றார்
 மிக்கசுகம் யார்பெற்றார், மிகுந்த பணம்
 மேல்மட்ட மனிதர் தானே குவித்தார்,

கொழியிட்டு கோழியிட்ட காலம் போச்சு
 கொடுரச் சுத்தங்கள் கேட்கும் காலமாச்சு
 தழியெடுத்து வரும் இனவாதிகள் கூட்டமாச்சு
 தமிழர்மேல் வன்கொடுமை தினம் என்றாச்சு
 நடிப்புபேச்சு நாடாளுமன்ற அரசியல் போச்சு
 நாளும் பசிப்டினி அமுகுரல் என்றாச்சு
 பழத்தவர் பாமரர் யாவரும் ஒருநிலையாச்சு
 பரதவித்து ஏங்கிடும் நிலை யென்றாச்சு,

திருந்தாத அசுரர், திருடர் அரசியலில்
 தேவை கருதி நுழைந்து பெருத்துவிட்டார்
 உருப்படியாய் நாட்டை இருக்க விடாது
 உலுந்தர் கொள்ளைகளைத் தான் தொடர்கிறார்
 பொருந்தாத அரசியலமைப்பைத் தான் மேலும்
 புதுக்கிவிட்டு தமிழர் உரிமை களைந்தார்
 வருகின்ற வருடந்தோறும் வன்முறை கொண்டு
 இன சங்காரம் தான் தொடர்கின்றார்,

 உறக்கம் கொண்டது போதும் எழுந்துபார்
 ஊர்முழுக்க கொள்ளி வைக்கிறார் பார்
 இரங்கும் மனமுள்ளவர் எங்குமே தான்
 எழுந்து குரல் கொடுப்பதைக் கேள்
 சுரண்ட வந்தவர் செய்த சூழ்ச்சியின் தொடர்
 சோதனைக் குள்ளாகி விட்டது தமிழரையே..
 அரசியல் அதிகாரக் குவிப்புக்குத் தேவை - தமிழின்
 அழிப்பும் பிணக் குவியலுமா..?

 எல்லாரும் எல்லாமும் பெறுகின்ற தோர்
 இனிதான நாடாக இலங்கை வாராதா..?
 என்றதொரு ஏக்கம் தொலைந்தே போச்சா..?
 இனவெறி , ஏகாதிபத்தியச் சுரண்டல்
 இழிசெயல், இனஅழிப்பு எத்தனை காலம்
 பஞ்சம், பசி, பட்டினி, பரதவிப்பு
 பாலகர் சாவு, அழுகுரல், ஒப்பாரி தான்
 தொடர்வதா எம்நாட்டில் என்றும்..?

 எரியும் நெருப்பினிடை எமது மண்
 அறிந்தும் நாம் அமைதியாய் இருப்பதுவா..?
 தறிகெட்ட இன வெறி அரசியல்
 தாரணி பார்த்திருக்க நடப்பதுவோ..?
 அடிமைத் தனமற்ற வாழ்வு வேண்டும்
 அமைதியான எமது பூமி வேண்டும்
 விழவு கண்டார் தமிழரென்று சொல்ல
 இலங்கையில் இனச்சமத்துவம் வேண்டும்..!

எங்கே ஓழிவீர்..?

அமெரிக்கா
 கண்ணியமாகக் கவனிக்கவில்லையாம்...
 ஸ்பெயின்
 மறுத்துவிட்டதாம்...
 சிங்கப்பூரும்
 கைவிரித்துவிட்டதாம்...

 மார்க்கோஸின்
 கருணை மனுவை
 பரிசீலிக்க எந்த நாடும்
 முன்வருகுதில்லையாம்...

 பிலிப்பைன்சில்
 காலணிகளை
 கழிவுப் பொருட்களை மட்டுமே
 கைவிட்டுச் சென்ற 'மன்னர்'
 மார்க்கோஸ், இமெல்டாவும்
 மனம் வருந்துகின்றனராம்
 அடைக்கலம் தேடி...

 நானை...
 எங்கள் 'உத்தமர்'
 எந்த நாட்டிற்கு
 மனுச் செய்வார்..?

எப்போது நடக்கும்..?

பாதகஞ் செய்து தமக்கெனப்
 பங்கு பிரிப்போர்
 சூதுகள் செய்து சொத்துச்
 சுகம் சேர்ப்போர்
 போதனை செய்து புவியில்
 பிரிவினை வளர்ப்போர்
 பேதமை கொண்டவர் நாமெனப்
 பிதற்ற விடுவதோ...

அங்கம் குலுக்கி அழகாய்
 அன்னாநடை பயில்வோர்
 தங்கம் வைரம் எனப்பல
 தாங்கி நடப்போர்
 பங்கு போட்ட முதலிலேயே
 பகலிலே கைவைப்போர்
 கங்குல் வேளை நன்றாய்
 கண்தாங்க விடுவதோ...

தேங்கா யுடைத்து திருநீறுடுசி
 தீர்த்தம் குடிப்போர்
 பாங்காக்க காரிலே பகலிரவாய்
 பவனியே வருவோர்
 நீங்காத பசி நிறையைக்கொண்டு
 நிலந்தேஷ மேய்வோர்
 போங் காலந் தானெனப்போ
 புரியலையா தோழா...?

பாரீஸ் வர்ந்த ஒரு கடிதம்

வாருங்கள் இங்கே தான்..!

நீண்ட நெடுங் கடலைாம்
 தாண்டியே நீ பறந்தாலும்
 மூண்டுவிட்ட கனல் தான்
 மாண்டிடுமோ மதியே சொல்..

நெஞ்சமதைக் கவர்ந்த பின்னே
 வஞ்சியினைப் பிரிந்து சென்றால்
 துஞ்சலுந்தான் கூடிடுமோ
 கொஞ்ச மொழிப் பாவலரே..

கையினிலே பண மில்லை - இவ்
 வையகத்தில் வாழ்வு மில்லை - என்றே
 தையலினை வாழு வைக்கவோ
 பையவே நீ பாரீஸ் போனாய்...

நிலவினிலே உன் வதனம்
 மலர்களிலே உன் சிரிப்பு
 புலர்கின்ற பொழு தெல்லாம்
 மலர்கின்றது உன் நினைவே...

விழிகளிலே உன் ஜாடை - நினைக்க
 வழிகிறது நீர் ஓடை
 எழிலான மண மேடை - கனவில்
 பொழிகிறது மலர் வாடை...

ஏக்கத்தில் என் உள்ளம்
 தாக்கிறது உன் கோலம்
 தேக்கியது ஆசை களே
 போக்குவது கனவு களே...

பொழிவது குண்டு மழையே
அழிவது எம்தமிழ் மக்களே
வழியெதுவுந் தெரிய வில்லை
பழிவர முன் வந்திடுங்கள்...

விழிகளினைத் திறந்து பாருங்கள்
வாழ்க்கையினை வந்து பாருங்கள்
வழிமரிக்கும் தடை தகர்க்க
வாருங்கள் இங்கே தான்..!

-1991

எங்கள் நாட்டின் உத்தமத் தந்தை..!

அவர்கள் என் பிள்ளைகள்
ஆசையுடன் தான் பார்க்கிறேன்
வீடு என் பொறுப்பில்தான்
விரும்பிய வசதிகள் எல்லாமுண்டு
காவலுக்கும் ஆட்களுண்டு
கட்டளைகளும் நிறையவுண்டு
உள்ளேயுள் வசதிகள் பிள்ளைகளுக்கு விளங்கவில்லை
வெளியே புதியவுலகைப் பார்க்கவேண்டுமாம்
காவலையுடைத்து கட்டிடத்தைத் தகர்க்க வேண்டுமாம்
கவனிக்காமல் நானுமிருக்கமுடியுமா?
காவலைல்லாம் கடனமென்கிறார்கள்
கனக்க ஏதோ முனகுகிறார்கள்
சந்தோசமே யிங்குதான் குழியிருக்கே
சத்தமெதுவும் வெளியில் கேட்கவில்லையே
பிள்ளைகளுக்காக இரக்கப்படுகிறேன்
பிழினைத் தளர்த்த என்னால் முடியாது..!

- 1979

(ஜே.ஆர்.அரசில் பயங்கரவாதத் தடைச்சட்டம் அமுல்..!)

பாரதி ஒரு பாரதீ..!

புவி வென்ற தமிழால்
புரட்சிப் பொருள் கொண்ட
பாவால்
நமை வென்று நிற்கும்
பாரதி ஒரு பாரதீ..!

மனிதனை மட்டும்
மையமாய்ப் பாடும்
மரபின் தலைத்தீ,

திருப்புகின்ற திசையலாம்
வரம்புகள் அமைத்திட்ட
வெள்ளை
நரம்புகளை அசைத்திட்ட
அரும்பொறி,

தோட்டாக்கள் போலச்
சொல் அடுக்கி
பாட்டாக நிறுத்தித்
தமிழ்
வேட்டாகத் தீர்த்தவன்,

பின்தாங்கி முன்னெழும்
பெண் வாழ்க்கை மரபினை
உன்னி அறுத்திட்டு
உரியவழி காட்டிய
ஒளிப்பிழும்பு.

ஆக்கை நடுநடுங்க
அழைமைப் போர்வைக்குள்
ஆளாகிக் கிடந்தாரை
கவி அனல் கொண்டு வீசி
ஆற்றுப் படுத்தியவன்,

மேல்பாரு நெடுங்கூ
...குடும்ப சிவாக் டி

சிதறுண்டு கிடந்த
கெந்தக வார்ப்புகளை
சேர்த்துப் பிணைத்த
சுதந்திரப் பொறி,

அழிமைப் பாறையை
தகர்ப்பதற்காய்
கூறைக் காற்றோடு
சேர்ந்திட்ட
தீ,

ஜார் ஆட்சி வீழ்ந்ததைப்
பாரென்று கொடிய
கவி நெருப்பு.

சுதந்திர
உதயத்தை நோக்கி
இதயத் துடிப்பெறிந்த
ஒளிவெளளப் பிழம்பு,

ஆதிக்கப் புயலில்
அலைக்கழிந்த
பாதி மனிதருக்கு
ஜோதி..!

தீண்டாமைக் கோட்டையில்
தீயென விழுந்த
இடி மின்னல்,

பஜனைக் கூச்சவுக்குள்ளே
நிஜத்தைக் கூறியவன்,

பலர் அவனை
'முரட்டுப் பேர்வழி' யென
முத்திரை குத்தினர்,

முத்திரை குத்தியவர்
முகவரி தெரியவில்லை
முரட்டுப் பேர்வழி
மாகவி ஆனான்..!

மாகவி பாரதி
ஒரு பாரதி..!

(திருமலை பாரதி விழா கவியரங்கில் அரங்கேறியது...)

மறக்கவொண்ணா மனிதனவன்..!

புவிலும் மெல்லியதாய்ப் புன்சிரிப்பு
 புகுந்து உள்ளோக்கிடும் விழிகள்
 நாவினில் நறுங்கனிச் சொற்கள்
 நாளும் மறக்கவொண்ணா மனிதன்..

காமனை ஒக்கும் சிவபாலனவன் - பொல்லாக்
 காமத்தைப் பெரிதென நினையாதவன்
 சோமனைப்போல் குளிர்ப் பேச்சினன் - நாளும்
 சுறுசுறுப்பான தமிழ்ப் படைப்பாளனவன்..

உடலுக்கணிகலங்கள் பலவேண்டும் என்பார்
 உயிருக்கு அழகெதுவெனத் தெரியாதார்..
 கடனுக்குவேண்டியும் கடியழுகு பார்ப்பார்
 காலனைவென்றவர் வாழுவா போகிறார்..?

மணத்தையே நுகரத்தான் விரும்பி
 மலரினைக் கசக்கிடுவார் சிலர்
 பணத்தையே பெரிதென் றெண்ணி
 பாதகம் புரியவும் துணிவார்..!

குணத்தையே விலைக்குப் பேசித்தினம்
 குரங்காட்டம் போடுவார் அவர்
 இனத்தையே எண்ணாமல் நாளுமந்த
 இருப்பையே பெருக்குவாரை இகழ்வாய்..!

கரையறியாக் காட்டாற்று வெள்ளம்போல
கவிதைமழை பொழிவாய் அரங்குதோறும்
நிரைநிரையாய் கட்டுரை கதைகள்பலவும்
நிறையத்தான் எழுதியிங்கே நிலைத்திட்டாய்..!

உரைநடை யாப்பிலக்கணம் கவிதைவழி
உணரணும் கொஞ்சந்தானும் என்பாய்
வரைகின்ற வார்த்தையெல்லாம் வளமாக
வழத்திட்ட உன்படைப்புகள் வாழும்..!

அற்பமாய் உன்னாயுள் குன்றியிங்கே
ஆழந்திடுவாய் உறக்கமதி லென
சொற்பனந் தன்னிற் கூடவே
எண்ணிட வில்லை நண்பா..!

இறுதியாய் என்விழாவில் கலந்தங்கே
இலண்டனிலும் என்கவிதை சொன்னாய்
மறக்கமுடியுமா உன்னையே நானும்
மனதிலே வருகிறாய் நானும்..!

- 2008

(பாரிஸ் மாநகரில் வாழ்ந்த எழுத்தாளர் - நண்பர் சீவலிங்கம் சீவபாலன்
நினைவாக...)

மானிட நேசன்...

சொல்லாவும் எழுத்தாவும் செயலாவும்
 சுடர்விட்ட சுரேந்திரனே தோழா...
 எல்லோர் மனதிலும் நிறைறந்திட்ட
 எடுப்பான உன்வடிவம் நினைக்கின்றேன்..
 வல்லாளர் எவருமுனை மேடைதனில்
 வெல்வாரோ.. இல்லையடா தோழா..
 கல்லான மனத்தவரும் கலங்கித்தான்
 கண்ணீர்விட இன்றெங்கு சென்றாய்..?
 மடமைகளை வெறுத்த மானிடநேசா..
 மக்கள் பலம்தான் மகிழ்ச்சியன்றாய்
 மாற்றத்திற்கான வழிகள் சொல்வாய்
 மார்க்கிளிச்த்தை மனதில் கொண்டாய்
 மக்கள்பணிதான் நாட்டில் செய்தாய்
 திடமான மனதோடு அன்றிங்கு
 "தமிழர் பேரவை" தான் கண்டாய்..
 தமிழருள் ஏற்றத்தாழ்வு ஒழியென்றாய்..
 தடம்மாறிப் போகாதீர் என்றுரைத்தாய்
 உடல் சிலிர்க்கும் உயர்வோங்கும்
 உனதுரை மேடைதனில் கேட்டாலே..!
 கண்பார்வை குன்றிவந்த போதினிலும்
 காதினிலே எம்குரல் கேட்டாலேபோதும்
 களிகொள்வாய் கரம் கொடுப்பாய்..
 வானொலி தொலைக்காட்சி மேடையென
 வலம்வந்த வல்லவன் நீயென்பர்..
 கவிதையா கனத்த உரையா
 நாடகமா அத்துப்படி உனக்கு..

காண்போர் உயர நோக்கும்
கலைஞரே.. கனத்த மனிதனே..
உன்னோடு சேர்ந்து உலவிவந்த
நாட்களொல்லாம் என் நெஞ்சோடுதான்..!
எந்தநிமிடமும் எடுத்துநான் பார்த்திடுவேன்...
சென்று வா தோழா..!

- 2010

(பாரிஸ் மாநகரில் வாழ்ந்த தோழர் சுரேந்திரனின் நினைவாக)

மாற்றம் வேண்டி...

மாறுகின்ற உலகினில் மக்கள்
மாற்றமொன்று காண்பதற்கு - உதவும்
சாறுகொண்ட படைப்புகள் தான்
சந்தைக்கு வரவேண்டும் தோழா..!

-1976

படைப்புகள்...

தன்னலமே பெரிதாகக் கருதிவாழும்
தருக்கர்மிகு உலகினில், மக்கள்நலம்
எண்ணமதில் கொண்டிருப்பது படைப்புகள்
எளியதுமிழில் வரவேண்டும் தோழா..!

-1976

சிந்தனையில் எம்மோடு சிரித்திருக்கும் நண்பனுக்கு...

இன்றுபோல் எல்லாம் நினைவில் நிற்கிறது
எப்படி யெல்லாம் எம்மால் மறக்க முடியும்
ஒருவாரம் முன்பும் ஞாயிறன்று மதிய நேரத்தில்
இருப்பிடந்தேஷ் நாம்வந்து உன்னோடு பேசிமலிழந்தோம்
அருமருந்துபோல் தமிழ்க்கூடக் கலந்து பேசிடுவாய்
அரசியல் கலைக்கிய விமர்சனம் சொல்வாய்
எரிகிள்ள கொடும் இன மதபேதம் சிறிதுமில்லா
உண்மை மனிதத்தியம் எங்கள் ஜோர்ஜ்
பத்தாண்டு காலம் பழகிய நட்பினால் உருகி
பதறித் துடித்திட்டோம், பக்கம் நீ இல்லையடா...
எம்மரும் நண்பா ஜோர்ஜ் எங்கு சென்றாய்
பாரிஸீக்கு கார் ஓடி பாதிவழியில் போனதென்ன...
உன்னோடு பேசிய நாட்களெல்லாம் நினைவில் வந்து
எம்மைப் பிதற்றிடவைக்குத்தாடா.. எம் இனிய நண்பா..
சிறிது நாம் மனங்கலங்கினாலும் சீரிய வழியில் தேற்றும்
சொந்தமாய் எமை நினைத்திருந்த சிறிலங்காச் சோதரனே...

இளகிய உன்மனதை அறிந்து உதவிபலர் பெற்றதுண்டு
பழகிடும் உன்முன் பலரும் நண்பராகினர் தான்
எல்லோர் மனதிலும் இடம்பிழித்தாலும் இங்கே
உண்மை நண்பர்க்காய் உயிரும் கொடுப்பாய்.. உண்மை..!
எங்கள் கைவண்ணச் சமையலை ரசித்துண்பாய்
உங்கள் வீட்டார் கொடுத்தனுப்பிலிடும் ஊறுகாய்
அச்சாறு கட்டாச்சம்பல் அத்தனையும் பகிர்ந்தளிப்பாய்
உதவியென்று கேட்பதற்கு உங்கள் சிலரைத் தவிர
உற்ற நண்பர் யாருண்டு இங்கே எனக் கேட்பாய்
உன் அறிவு மங்கும்வேளை யாரையடா நினைத்தாய்..?

உடனின்று பேசமுடியாது போயிற்றே என்செய்வோம்..
 எத்தனையோ தோழர்களை இலங்கையில் கண்டதுண்டு
 இந்தப் பத்தாண்டில் எம்மிதயத்தில் இடம்பிடித்த தோழு..
 சக்தியமாய் உனைமறக்கும் சக்தி எமக்கில்லையடா..
 சாகவில்லை... நீ யெமக்கு! சந்ததமும் வந்தெம்
 சிந்தையில் நன்கு சிரித்தபடி யிருக்கிறாயடா..!

-2003

(பிரான்ஸ் - தலூஸ் நகரில் வசித்த உற்ற நண்பன் குலரத்தின ரெஜினோல்
 (ஜோர்ஜ்) விபத்தில் சிக்கி காலமானபோது ஆற்றாமையில் எழுதியது...)

இட்டமுடன்...

வாழைப்பழம் பால்சீனி சேர்த்து
 வழவாய் பிசைந்த பிட்டுப்போல்

கொழுக்கட்டை மோதகம் பயற்றம்
 பணிகாரம் சிப்பியும் போல்

சுடச்சுட வடையும் இளஞ்
 சுட்டோடு தேனீரும் போல்

சுட்டசுட்டி ஒழியற்கூழம்
 சுப்ப நீலக்கால் நண்டும் போல்

தட்டை இலையில் குழைத்து
 தாய்தரும் விரதச் சோறுபோல்

இட்டமுடன் நூல்கள் கற்போம்
 ஏற்றம் வாழ்வில் பெறுவோம்..!

-1974

திருத்தொண்டர்...

திருநாவுக்கரசு என்று பெயர் சொன்னால் - அங்கே
தூயபணி தொண்டு நிற்கும் கண்முன்னால்
பெருமையிகு சேவைபல தாயகத்திற்கு தந்துவிட்டு
போய்விட்டார் எங்கள் திருத்தொண்டர்.

அழிமை விலங்கறுக்கும் உணர்வுகொள் பேச்சு - அன்று
அத்தனை ஊர்களுக்கும் தெரியும் நன்று
கொடுமை களைந்திட வேண்டுமென விளக்கம் - கேட்டவர்
கொதித்தெழுந்து ஆவேசங் கொள்வார்.

தந்தை செல்வா வழிதான் சரியென்று - நாடுதோறும்
தான் நடந்து தமிழரசு வளர்த்தாய்
இந்த வழி இனிமேலும் செல்லாதென - ஒதுங்கி
ஏழூமக்கள் வாழ்வுக்கென அர்ப்பணமானாய்,

தொண்டுகளுக்கொரு உதாரணமாய் தூயபணி
தமிழர் பகுதியைக்கும் தொடர்ந்தாய் - இது
கண்டு பல இளைஞர் வழிதொடர்ந்தார் நாளும்
காலத்தால் அழியாத கனக்கப்பணிபுரிந்தாய்.

பாலர்க்கென பாடசாலைகள் நூலகங்கள்
பதியம்போட காய்கறிவிதை கண்றுகள்
காலமறிந்து குழந்தீர் விநியோகம்
கரையுயர்த்திக் கடல்நீருக்கும் அனைகள்
குளங்கள் தோண்டித் துப்புறவு, குப்பை
குளங்கள் அகற்றல், தொண்டர் சேவை

குறைந்த விலைக் கடைகள், சத்துணவு,
கொடிய நோய்கள் தடுக்கும் சேலை
ஆரம்ப சுகாதார நிலையங்கள் - சித்த
ஆயுர்வேத சிகிச்சை நிலையங்கள் - எங்கள்
பாரம்பரிய கலைகள் பேணும் விழாக்கள்
பாரியவிவசாயப் பண்ணைகள் என்றுபல...

எண்ணிலடங்கா பணிபுரிந்த எங்கள் திருவே
எத்தனை திட்டங்களுடன் கொழும்பு வந்தாய்
இறுதி நேரத்திலும் எம்மவரை ஒன்றினைத்தாய்
தீயவருத்தத்தை ஏன் மறந்தாய் அண்ணா..?

ஏழைகள் துயர்போக்க உலகைங்குமுள்ள - எம்
உறவுகளே கரம் கொடுங்கள் என்றாய்
எண்ணிய திட்டங்கள் எல்லாம் கொடுத்துவிட்டு
கண்ணீரில் எமைவிட்டு கனதாரம் போனதேனோ..?

சிந்தைக் கெடுத்து செயற்படுத்த தம்பிகளுண்டு
சிறப்பாக ஒழுங்கமைத்த அமைப்புகளுண்டு
என்றெண்ணிப் போனாயா எங்கள் திருவே
உந்தன் பணிகளில் உன்திருமுகம் காண்போம்..!

- 2001

(வட இலங்கை சர்வோதய இயக்கத் தொண்டர் திரு நினைவாக...)

நாட்டு நலம்

சரிநிகர் சமான வாழ்வு
சத்தியமாய் வந்திடு மென
சாபிசாட்சி யாக எங்கும்
சத்தமே போட் டிருந்தோம்
பூமி யெங்கும் புண்ணியம்
புரிந்தே வாழ்வோ மென
நாமிருந்த நாட்கள் போயின
நானிலமும் சுடுகாடாய் மாறின,

ஏழையென்றும் செல்வ ணென்றும்
ஏற்றத்தாழ்வு இல்லாமற் போகும்
எங்கும் பொதுமை வந்தே சேரும்
எதிலும் சமத்துவம் மகத்துவமென
எப்போதும் பார்த்திருந்து வேர்த்தோம்
எம்தமிழர் கண்டதென்ன மிச்சம்
கதியற்றுத் தினம் மக்களேயோட்டம்
காண்பது இனவாதப் பேயினாட்டமா..?

ஓடாத கிடமில்லை எம்மக்கள்
உலகில் நாடாத நாடில்லை
காடுமலை கடுங் குளிரெல்லாம்
கடந்து கண்டநாடு புகுந்தார்
உடலுழைழுத்து உணவு முற்றும்
ஊனுருகத் தேழனார், உளம்கருக
உரிமையிழந்து உறவைப் பிரிந்து
ஊருமின்றி உருவழிவதோ வாழ்க்கை.

கங்குல் கழிந்து கதிரொளிவர
கவலையெலாம் கணத்தில் மறக்க
சங்கொலியெழுந்து சங்கட மழிந்து
சரித்திரம் பிறக்கும் காலமிது
விழபொழுதில் கூவும் புள்ளனை
வேளைவரும் போது வேற்றுமைமற
கூழக்குரல் கொடுக்க மனதில்
கொண்டிடு நாட்டின் நலம்..!

-1986

கவிப் போதை..

போதையில் உணர்வுமீறி
புலம்புவோன் புலவனாகில்
சாதனை தமிழுக்காகும்
சாகாத கவிதையாகும்..

-1974

மாமனிதன் டானியல்..!

நான்கு முழுத்தில் கட்டும்வேட்டி
நன்கு மடித்த பருத்திச்சட்டை
காலில் வலு குறைந்தாலும்
கவனித்து ஊன்றும் பாதம்,

மூக்கில் தொங்கும் கண்ணாடி
முகமலர் நோக்கும் மென்விழி
தாக்க முடியாத உரளநஞ்ச
தைரியம் தான் உயிர்முச்ச,

தோழுமை தான் உறவு
துயரங்கள் கடந்த பாதை
இழுமான சமூகப் பார்வை
அற்புத மாகுமாம் படைப்புகள்,

இருண்ட பகுதிக்கு வெளிச்சம்
எதிர்நீச்சல் சிறைவாசம் கூட
மருண்ட தில்லை நாளும்
மாமனிதன் தான் டானியல்..!

(1986-ல் காலமாகிய மக்கள் எழுத்தாளர் கே. டானியல் நினைவாக..)

ஓர் ஈரவெநஞ்சம் கசிகிறது..!

அன்புள்ள டாக்டரே - என்
அருமை நண்பரே
என்பதுக் கவிப்பொருளாகி
எங்குநீர் சென்றிரோ..?

மாற்றிடுமோ சாவுவந்து
மறந்திடுமோ எம்நட்டு
மாற்றமில்லா உன்முகம்
மாசுபடாது நிற்கிறது.

நேற்றுப் போலிக்கிறது - நீ
நினைவில் வருகிறாய்
காற்றுப்போனது போலின்று
கடும்விரைவுப் பயணமா..?

ஊரில் பழகியதெல்லாம்
உள்மனதில் நினைக்க
ஈரவெநஞ்சம் கசிகிறது
என்னுடலம் நோகிறது.

இளைஞர்களை ஒன்றிழைணந்து
ழூஷிவையாடக் கழகம்கண்டாய்
உதைபந்தாட்டம் கரபந்தாட்டம்
எதிலும்தான் கலந்தாய்,

மகிழைம்சேர் மருத்துவத்தாலுயர
மனைவாழ்வும் வாய்த்ததுனக்கு
தக்கமையுடைசோதரரும் புத்திரரும்
தரணியில் கண்டாய் குறைவில்லை,

வந்தவுடன் இங்குயென
வாஞ்சையுடன் அழைத்தே
முந்தியிருந்த தொடர்புதான்
முழவறாது உபசரித்தாய்.

பக்கத்திலிருந்து பல கதைகள்
பேசிச்சிரிக்கச் சிறநாள்
தக்கதாயிருக்கவில்லை - இன்று
தவிப்பவன் நான்தான்,

பூத்தமுகமும் புன்சிரிப்பும்
வேர்த்தபழியிருப்பது போல்
காத்துவைத்த இடத்தினிலே
கண்டேனே இறுதியாயுனை,

நேற்றுப் போலிருக்கிறது
நினைவிலைல்லாம் வருகிறது
சாற்றுகவியால் அஞ்சலிக்கிறேன்
சாந்தமூர்த்தியே போய்வா...!

(பிரான்ஸ் துனுாஸ் நகரில் 31 . 12 . 1 998 இல் காலமான நண்பர் டாக்டர் ஆ. சிவகுானமூர்த்தி நினைவாக...)

தமிழ் ஒளிக்கு ஒரு வாழ்த்து..!

என்ன இவர்கள் ஈழத்தமிழர்கள்
எப்படி வளர்ந்தார்கள் இங்கே
சின்னதோற் நாட்டினர் இவர்
செக்த்தையே உருட்டு கிறாரே.
மன்னர்கள் எதிலும் இவரென
மண்டல மொங்கும் வியப்பு
பென்னம் பெரிய சாதனைதான்
பைந் தமிழ்ஓளி காண்கிறீர்,

தாயினை இழுந்த கன்றெனத்
தவித்திட்டு தரணி யெங்கும்
போயினர் தமிழர் தம்முள்
பொங்கிய உணர் வெல்லாம்
பொகுங்கிட வில்லை இங்கு
வாய்த்தவரை இன்ப மென
வாழ்ந்திடவு மில்லை தாய்த்
தமிழ் மறந்திடவு மில்லை,

செந் தமிழ் மணாக்க
செக மெல்லாம் வியக்க
நற்றமிழ் ஒலி ஓளி
நாள் தோறும் பரவல்
இத்தனைக்கும் நாயகமாய்
இருந்து பணியாற்றுகின்ற
வித்தகர்களை வாழ்த்துகிறேன்
விரும்பிடும் தமிழாலே..!

வாழும் வழிமுறை பார்..!

பண்ததினைத் தேடலாம் இங்கு
பதவிகள் சுகத்தில் ஆடலாம்
உதவிகள் சலுகைகள் பெற்று
ஒன்றைப் பத்தாக்கிப் பெருக்கலாம்
கதை பெரிதாய்க் கதைக்கலாம்
கனவில் நன்றாய் மிதக்கலாம்
முதலிலே புதுக்கார் வாங்கலாம்,
முத்திரை குத்தித் திரியலாம்,

சடை வளர்க்கலாம் சந்திகளில்
சந்நதம் கொண்டு ஆடலாம்
சீட்டுப் பிழிக்கலாம் முறித்து
சிரசில் அடிக்கலாம் சீக்கிரமாய்
நடையைக் கட்டலாம் கண்டா
நன்றாய் ஒழிந்து கொள்ளலாம்
கடைகள் மாற்றி வருடமொரு
கடை தீரக்கலாம் காண்,

ஆடையணி தான் மாற்றிக்கொள்ளலாம்
அன்றாடவாழ்வை விதமாய்க் கழிக்கலாம்
கொடுங்குளிரைச் சொல்லிச் சொல்லி
குடிப்பழக்கம் பெருக்கிக் கொள்ளலாம்
ஜாடைகாட்டிக் குலுக்கி விளக்கலாம்
சமயமும்மாறித் தத்துவம் பேசப்பழகலாம்
சாடையாய் உங்கள் நிறத்தையும்மாற்றி
சரித்திரத்தில் உங்கள் வேறையும்பிடுங்குவீரோ..?

நாமெல்லாம் தமிழர் என்கிறீர்
 நன்றாய் ஒருமுறை கூப்பிடேங்கள்
 நல்லதமிழ்ப் பெயர் எத்தனைவீதம்
 நகைப்புக் கிடமாகிப் போகிறே
 பிறப்பால் நாம் தமிழர்தான் - சில
 பிள்ளைகட்டகுத் தமிழ்ப் பெயரில்லை
 மறந்துவிட்டதாம் சிலர்க்குத் தாய்மொழி
 மமதையோடு சொல்வாரும் உண்டு...

சிந்தனை எங்கோ விட்டு
 சீரழியாதீர் எம் மக்காள்
 இந்தத் தரையிலும் இனிதாய்
 இருந்திடத் தமிழை மறவாது
 வந்தனை செய்து காத்து
 வளம் நாம் பெருக்கிட
 வழிகள் உண்டு தான்
 வாழும் வழிமுறை பார்..!

அமைதி எப்போது..?

போரெனத் தமிழினம் அழிய- இங்கே
பேதைபோல் நீயும் துயில்வாயோ
ஊரிலிருந்து வரும் செய்திகளுன்
உள்ளத்தைத் தான் வாட்டலையோ
காரிருள்கூழ் வாழ்வு தொடரவோ
கண்களைத் திறந்தும் பாராயோ
மாரிமழையென எம்மவர் நீண்டால்
மன்னின் வளம் கைவராதோ,

தெருவினில் மொட்டைத்தலையர் இம்சை - இங்கே
தீயவர்சில அடைகறுவலெனத் தொல்லை
இருப்பினில் எவ்வளவு என்பதுவோபெருமை
எழுந்தெந்நாளும் ஓடுவது மட்டுமோவேலை
திருவெனப் பொன்பொருள் தேழியேதிரட்டி - இங்கு
திருடர்க்குக் கொடுப்பதுவோ வாழ்க்கை
கருமையென்றும் படிய அடிமையோ - நீ
கண்டுவந்ததெல்லாம் மிழமை இல்லையோ,

சிறைதனில் வாவிதனில் எம்மவர்நிறைகிறார்
சிந்திக்க மனதில்லார் பேரமேபேசுகிறார்
மறைமுழங்கும் மாதலங்கள் தகர்க்கிறார்
மன்னில்தினம் இரத்தமே பெருக்கிறார்
உறைவிடமெல்லாம் ஊர்தியால் ஏரிக்கிறார்
ஊர்முழுவதும் பிணாங்களே விதைக்கிறார்
கறைதுடைத்திட்டு எமது நாட்டில்
காண்பது அமைதிதான் எப்போது..?

எம் மணாகள் சில...

திருமணப் படம்
தூள் தூளாய்
உடைந்து
போனது,

ஏன்
உடைத்தாய்
படத்தை
அப்படி..?
கொப்பளிக்கும்
கோபத்தில்
கணவன்
கேட்டான்..!

சத்தம் கேட்டு
வந்த
அடுத்த வீட்டு
வெள்ளைப் பெண்
சொன்னாள்...
சண்டை
வேண்டாம்
பிரிந்து போய்விடுங்கள்...

படத்தைத் தானே
உடைத்தேன்
என் கணவரை
ஒன்றும் சொல்லிப்
பேசவில்லையே...
அவசியமில்லை
என்றாள்
ஆத்திரம் அடங்கிய
அருமை மனைவி,

கணவன்
புன்னகைத்தான்,

வெள்ளைப் பெண்
யக குலுக்கிச்
சென்றாள்..!

ஒளி காண்போமா..?

பேயாட்சி செய்யப் புறப்பட்ட
பிணம் வாடை நாட்டிலிருந்து
ஓயாது இதுவெனத் தப்பி
ஓடி வந்தவர் நாம்,
மூடர் அகத் திருந்து
முள்ளொடுத்து வீச்கிறார் தினம்
பாடாய் படுத்துகிறார் என
பாய்ந்தோடி வந்தவர் நாம்,
கற்றோர் அவையெலாம் கண்மூடி
கனகாலம் ஆச்சு தென்று
பெற்றார் பிள்ளைகள் சோதரத்தை
பிறந்த மண்ணெணவிட்டுக் கனதூரம்
உற்றவழி தேடி உலகமெங்கும்
ஓடிப் பரவியவர் நாம்,
பற்றைப் பாசத்தைத் துறந்து
பாதைதேடி வந்தவர் நாம்,

வெளிநாட்டு வாழ்க்கை
வெட்ட வெளிச்ச மென
களி கொள்ள லாமா
கனகாலம் பிடிக்குமா இது,
சம்பளத்தை எண்ணி யிங்கு
சமையல் தொட்டு சகலத்துக்கும்
வரவு செலவை நன்றாய்
வகுத்துப் பார் விளங்கும்...

சாப்பாட்டுப் பொருள் செலவு
 பிற்பாடு பாடசாலை பிள்ளை
 போக்குவரத்து பிறந்தநாள் சடங்கு
 மின்சாரம் தண்ணீர் வாடகை
 காப்புறுதி இத்தியாதி இத்தியாதி
 அலக்கேஷன் ஆர்.எம்.ஜ. (R.M.I) எதுவும்
 எமக்குக் காணுமா கண்டுபிடி
 எப்போதெமக்கு ஒளி பிறக்கும்..?

பல்லாயிரக் கணக்கில் இங்கு
 பணம் சேர்த்துத்தான் என்ன
 வல்லார்க்கும் பொல்லார்க்கும் அஞ்சி
 வாழ்வைக் கடத்தித்தான் என்ன
 சொல்லொணாத் துயர் அடக்கி
 சோம்பலின்றி வேலை செய்து
 கல்லாய் இரும்பாய் இருந்திங்கு
 கண்டிட முடியுமா ஒளி..?

என்று வரும் அமைதி
 எப்போது விலகும் எம்மிருள்
 என்றிவர் வாழ்வில் ஒளி
 எண்ணித் தான் பார்த்தீரா?
 நம்பிக்கை தான் வாழ்வு
 நாமது கிழுக்க லாகாது
 நாளை விழியும் நமது
 நாட்டில் ஒளி பிறக்கும்..!

அழகு... அழகு..!

அக்கினிக் கொழுந்தில்
சிவப்பு அழகு.

கரிய முகத்திலும்
பல் வரிசை காட்டும்
சிரிப்பு அழகு.

பசும்புல்
போர்த்திருக்கும்
பனித்துளி அழகு.

வெண்புறா
கால் சிவப்பு
அழகு.

வான முகட்டில்
ஒளிரும்
விண்மீன் அழகு.

வண்ணச்சேலை
பெண்ணிற்கு அழகு.

மண்ணோக்கி வரும்
மழைத்தூறல் அழகு

அறுபது கடந்தபின்
நமக்கு
மழைலை பொழியும்
பேரப்பிள்ளைகளும்
அழகு..!

நெருப்பாக கவி எழுது..!

பெளர்ணமி நிலவில்
பளிங்குபோல் மாங்கை
மெல்லென வந்தே
மேனியைத் தொட்டிட
என்று எண்ணியே
இனபநினெனவு மூழ்கி
பகற்கனவு கானும்
பொய்மைக் கவிகள்
எமக்கு வேண்டுமா
இன்னும் வேண்டுமா..!

இக்கவிக் கோலங்கள்
இனியும் வேண்டாம்
வேண்டவே வேண்டாம்
வேண்டுவ தெல்லாம்
மானுடம் வாழ்ந்திட
மகிழ்மைசேர் கவிகள்...
தாலாட்டுக் கேட்டுமே
தூங்கியபோதும்
கற்பனை உலகின்
கனவுகள் போதும்...!

எரிக்கும் வெயிலில்
உழைக்கும் மனிதரை
உழைத்துத் தேய்ந்தும்
உண்ணாத வயிறுகளை
அடிமை வாழ்விலே
அவதியறும் பெண்ணை

பட்டினிக் கோலத்தில்
பரதவிக்கும் பிஞ்சகளை
பாட்டினில் ஏற்றிடு
பாதைகள் திறக்க..!

உழைப்பைச் சுரண்டி
உருவம் பெருத்தோர்
ஏழையின் கண்ணீரில்
இன்பம் காண்போர்
அடுத்தவனைக் கெடுத்து
உயர்ந்திட நினைப்போர்
வேலிகள் போட்டுமே
விழமம் செய்வோர்
இதயம் நொருங்கிட
எழுதிடு பாட்டுக்கள்...!

தாய்மண்ணென மறந்து
 தரங்கெட்டுத் திரிவோர்
 மனைவியைவிட்டு
 மாற்றானள் நாடுவோரர்
 கூடவே இருந்துமே
 குழியே பறிப்போர்
 மதத்தினை மாற்றுதல்
 மாண்பென நினைப்போர்...
 நெஞ்சுச்ததை ஏரிக்கின்ற
 நெருப்பாகக் கவிஎழுது..!

உறையும் பனியிலும்
 உழைத்தே உண்போரை
 ஊரையும் நினைந்து
 உதவிடும் உள்ளங்களை
 உண்மையை எடுத்து
 உரக்கச் சொல்பவரை
 பாமரஞும் படித்தி
 பாதைகள் வகுப்போரை
 பாட்டில் பதிந்திடு
 பாரில்வாழும் கவியிது..!

ஏன் துரத்துகிறீர்..?

எதனாலோ
எதற்காகவோ
பிரிவுகள்
அதிகம்
அவை
பலரகம்..!

பிறந்த மண்ணின்
பிரிவுத் துயரம்
சொல்லில் அடங்கா
சோகக் கடலே
அளக்க முடியா
அவலமும் இதுதான்..!

தவழ்ந்த மண்ணில்
தாவிட ஏங்கும்
பிஞ்சக் குழந்தைகளின்
பரதவிப்புகள் எத்தனை..!

சொந்த வீட்டில்
சுகமாய்க் குதிக்கையில்
குடலை
அறுத்தது போலே
இடையில் பிரித்த
கொடுமை ஏனோ..?

நடந்த மண்ணை
நினைத்து நினைத்தே
நித்திரை இழந்த
பெரியவர் எத்தனை..!

கித்தனை பேரும்
துரோகிகள் தானா..!
நாட்டினை மறந்த
நெஞ்சினர் தானா..?
மனச்சாட்சியே அற்ற
மானிடர் இவரா..?

தங்கள் மண்ணை,
தாயைப் போல்
உறவை, நட்பைப்
பிரிந்த சோகம்
இவர்க்கும்
உண்டு..!

வாழ்ந்த மண்ணை
இழுந்திட்ட
அகதிகள் இவர்கள்..!
கூட்டடைத் துறந்த
துர்ப்பாக்கியப்
பறவைகள்..!

மானுடத்தை நேசிக்கும்
மனித இதயம்
இவர்க்கும்
உண்டு..!

என் இவரைக் துரத்துகிறீர்
எண்ணிப் பார்த்தீரா
இதயம் வேகவில்லையா..?

சா வீடு

மாரடிப்புச் சத்தம்
அதிர்
வைக்கும்,

பறை முழுக்கம்
காதைப்
பிளாக்கும்,

தட்டிப் பந்தல்
தூரத்
தெரியும்,

மாறு விதத்தில்
தென்னோலைத்
தோரணம்
தூங்கும்,

மாவிலையும்
மாறிக்
கோரத்திருக்கும்,

ஊர் கூடி
அழும்,

தேவார திருவாசக
தோத்திரிப்படிப்பு
இரவிரவாய்
ஒலிக்கும்,

வெள்ளை கட்டல்
வீதிக்கரை
வாசலில்
இதரை வாழை,

முழுக்காடு
சோடனை
சுண்ணாம் இடிப்பு
ஒப்பாரி
மயக்கம்
எல்லாம் நடக்கும்,

அன்று
சா வீடு,

பாடை
தூக்குவர்
இளைசூர்,

சுற்றிச் சுற்றி
வந்து
தலையில்
அடிப்பர்,

படலை வரை
வந்து
விழுந்து விழுந்து
அழுவர்
பெண்கள்,

சூகாடு
நிறையச்
சோகம்
வழியும்.

சாம்பல்
அள்ளிச்
சமுத்திரத்தில்
கரைக்கவும்
இருந்தனர்
இளைஞர்,

இன்று
சா வீடு,

அழகுரல்
வெளியில்
கேட்காது,
ஊரில்
இருப்போர் வந்து
ஒன்று கூடி
உதவ முடியாது,

தட்டிப் பந்தவும்
இல்லை,
தென்னோலைச்
சோடனையும்
இல்லை,

மார்திப்பும்
கேட்காது,
உப்பாரி
ஓதும்பாடல்
எதுவும்
கேட்காது,

எலும்பு நோக
பெரிசுகள் சில
சுமப்பர் சடலம்.

நாலு பேரும்
இல்லாமல்
சடலம் வேகும்,

நாளை
சில வேளை
வெளிநாட்டில்
அறிவித்தல்
அஞ்சலி
வரலாம்..!

போலிகள்..!

தென்னால் பூர்வீகாடுப் பூர்வாக
பொய்க்கால் நூலைப்போல் பூர்வாகவே
மழுவைச் சுற்றுவதைப் போய்க்கால் நூலை
நூல்களில் பொய்க்கால் பூர்வாகவே

கொதிகொண்டு குதித்தாட வேண்டாம்
கோபத்தில் சீறிவிழுந்திட வேண்டாம்
நாதியற்றவர் வாருமென நாளுமும்
நலம்பேணல் தொண்டு நடக்கட்டும்,

அடுத்தவர் பாதையெலாம் பொய்யென
எடுத்தெறிந்து பேசுவதும் நடப்பதுவும்
நடுத்தெருவில் பிரசாரம் நன்றெனவே
நடத்துவதும் சிரிப்பையே வலிந்தாட்டும்.

மெதுவாக மலையேறும் வண்டிபோல
மேல்நோக்கி அடிவைக்க மனமில்லை
போதுநோக்கில்லாது சுரண்ட உரத்துமே
போதுமளவு கோஷமிடத் தெரிந்தீர்.

அனுவளவும் நெஞ்சினில் பற்றில்லை
அவ்வப்போது வயிற்றுக்காய் போட்டவேடம்
ஆனுக்கிது வெட்கமென உலகறியும்
ஆனாலும் தொடர்ந்து கூவித்திரியும்.

சமயத்தை மாற்றுவீர் சந்திகளில்
சோடனை சுழற்றி வேடம்காட்டுவீர்
இரட்சிப்புக்கு வாரும் இனமென்ன
இலங்கையென்ன போகட்டும் பாடுமென்பீர்.

கனத்தசெல்வும் கண்டிடும் நோக்கம்
காட்சிக்காக போட்டவேடம் கண்டவழி
மானத்தை விற்றுப்பிழைப்பு நடப்பு
மதிப்புக்கு ஆள்தேடல் மாண்பு.

அடிவருடிப் பெருக்கினார் பணத்தில்
ஆரைனவிடப் பெரியரன நினைப்பு
மழிரைதற்கான வேடங்கள் போதும்
மனிதராய்வாழ மாசினைப் போக்கும்,

பனிபோர்த்த பகையிருள் விலகும்
பகலவன் பார்த்தமண் சிலிர்க்கும்
கனிகொய்த பின்னும் காணலாம்
கனபேர் வருவார் காட்சிக்குமுன்,

உண்மையாய் உளத்தில் மனித நேயம்
உறுதியாய்க் கொண்டோர் தவறார்
ஆண்மையோடு பேசுவார் எழுதுவார்
அவ்வாறே நடப்பார் ஜயமில்லை..!

-1998

கிது ஒரு வாக்குமூலம்..!

நானோர் ஏழைக் கவிஞன்
நாடுவிட்டு வந்த பலர்போல்
நன்றாய்ச் சேர்த்து வைக்க
நான்தான் அறிய வில்லை,

கல்வீடும் வளவும் உண்டு
கனக்க உறவும் உண்டு
பல்வகை நூல்கள் தான்
பாரமாய்ச் சேர்ப்பு அங்கே,

எல்லாம் துறந்து இங்கே
எப்படியோ வந்து விட்டேன்
கல்லாய் மனது இல்லை
கனவும் நினைவும் அங்கே,

பிள்ளைகள் நான்கும் தான்
பெரும்பொருள் என்று இங்கே
அள்ளவே குறையாச் செல்வம்
அழுதெனக் கல்வி ஊட்டல்,

எந்தன் கடமை அதுவென
எந்நாஞம் அதற்காய் முயற்சி
இந்த நாட்டுச் சுவாத்தியம்
இழுத்தபடி ஆடும் வாழ்வு.

வாட்டும் நோய் வாதம்சளி
வரட்டு இருமல் காய்ச்சல்...
வாழ வேண்டும் நம்பிக்கை
வளம் தேட முடியவில்லை,

உண்மையைப் பேசி வாழ்ந்தாலும்
ஏற்பவர் மிகச் சிலர்தான்
கண்ணிலைவத்து கால் பிழித்து
கழுவ எனக்குப் பிழிக்காது,

உங்களுக் கென்ன நல்லகாச்
உதவும் தானே 'அலக்கேஷன்'
தங்கள் வாழ்க்கை புரியாதார்
தூண்டும் ஆவேசத்தில் ஏரிவார்.

பெண் பிள்ளைகள் மூன்றல்லவா
பெரியதாய் என்ன வைத்திருக்கிறாய்
பவுண் சீட்டு பலவும் சேர்த்து
பெருக்கிட முடியா பேயனென்பார்,

உங்கள் பணிகளோல்லாம் தற்மம்
உண்மையாய் நற்பெயர் உங்களுக்கு
கண்களை உங்கள் பிள்ளைகள்
காண்பர் நல்வாழ்வென வாழ்த்துவோர்.

இத்தனை கண்டும் இன்றுவரை
எதுவும் பேசாது எனைப்பேணும்
சத்திய நெஞ்சம் என்மனையாள்
சந்தோஶம் எனக் கதுவுந்தான்,

கல்வியே செல்வமெனக் காண்போர்
கண்ட தில்லையாம் இன்பம்தான்
கவிதையை வாளாய்க் கொண்டோன்
கடைசி மட்டும் ஏழைதானாம்,

மெல்லுவார் மெல்லட்டும் மெதுவாய்
தள்ளுவார் தள்ளட்டும் தாரணியில்
பொதுமைப் பூக்க என்றுமே
போராடும் என்கவிதை நன்று..!

எத்திசை போகினும் எவ்வாயினும்
எழுந்து பேச்ட்டும் என்கவிதை
நத்தும்படி நானிலமும் கேட்கும்
நல்லகவிஞன் நானும் வாழ்வான்..!

இந்தச் சந்ததிநான் எழுந்து வர வேண்டும்..!

இன்னும் அவளையேன் அடக்குகிறாய்
எழுந்து போகாவிடாமல் பூட்டுகிறாய்
பின்னேரம் கல்லூரி முழுந்திட்டால்
பிற்பாடு அறைக்குள் தானாஅவள்..?

இரவு வெகுநேரம்வரை பழையன்கிறாய்
எதிர்த்தொரு வார்த்தை பேசவிடாய்
மரத்துப்போன நெஞ்சாய் ஏசுக்கிறாய்
மதித்திடாமல் பிள்ளையை அடக்குகிறாய்,

எத்திக்கும் பார்க்கவிடாது மறைக்கிறாய்
எவர்க்கும் தெரியாதிரு எங்கிறாய்
கத்திப்பேசி அடக்கினால் போதுமா
கண்திறந்து பார்க்க விடமாட்டாயா..?

எப்போதும் இருட்டறையில் இருந்திடவா
எங்கே உலகென அறியவில்லையா
தப்பாய் நடக்குமெனக் கற்பனையா
தட்டிவைத்துப் பூட்ட நினைப்பா..?

கல்லூரிப் படிப்புமட்டும் போதுமா
காணப்பல விளைவது தப்பாகுமா
நல்லூர் இல்லையெனப் போதனையா
நடப்பது எங்கேயென நினைவில்லையா..?

பிள்ளையைச் சுதந்திரமாய்ச் சிந்திக்கவிடு
போதனையை நல்லதாய்ச் சொல்லிக்கொடு
கள்ளாம் அவர்களிடம் வாராதுகாண்
கவலைவிட்டு அவளை வெளியேவிடு..!

துள்ளி விளையாடப் போகட்டும்
தோழிகளுடன் நன்கு பழகட்டும்
பள்ளிப்பாற்பு மட்டும் போதாது
பலதும் பழத்துவர விட்டுவிடு..!

பாதைபலவும் விரும்பிப் படிக்கவிடு
பலருடனும் ஒற்றுமையாய் உலவவிடு
ஆசையாய் நடனங்கள் ஆடவிடு
அற்புதமாம் சித்திரம் வரையவிடு..!

கராட்டி ஜீடோ கம்பழியல்லாம்
கச்சிதமாய் பழகட்டும் விட்டுவிடு
மிரட்டும் வாழ்வை வெல்லநன்கு
மேதினியில் எல்லாமே கற்கட்டும்..!

சாதிசமயச் சழக்குகளை அறியாது
சமத்துவ வாழ்வை புரிந்துதிட்டும்
நாதியற்ற மக்களை நாளும்மறவாது
நல்லபணி செய்யத் தெரிந்திட்டும்..!

குறைக்காற்று வந்தாலும் சுருண்டிடாமல்
சுவர்போல் நின்றெதிர்த்துப் பழகட்டும்
பாறையில் மோதியதாய்த் துண்பமெல்லாம்
பாரினில் உடைத்தெறியத் துணிந்திட்டும்..!

இந்தச் சந்ததிதான் எழுந்துவர வேண்டும்
ஏழைத் தமிழர்க்கு வாழ்வுதரவேண்டும்
முந்திப் போலல்லாது முழுதானசமுதாயம்
முகிழ்ந்துவர விவர்கள் எழுடும் விடு..!

நினைவு..!

நாட்டினை நினையாது இருந்திடாதே - தமிழா
நாளுமே தாயைத்தான் மறந்திடாதே,

(நாட்டினை நினையாது..)

பொருள்மிகத் தேழக்கொண்டாலும் போய்விடுமா - தமிழா
போற்றும்புமி நினைவுகள்தான் பறந்திடுமா,

(நாட்டினை நினையாது..)

சிந்தை மிகநொந்து உழைத்திருப்பாய்
சீட்டுகள் பலகட்டிச் சேர்த்திருப்பாய்
வெந்தது விதமாய்த் தின்றிருப்பாய்
வேண்டியது பலதும் சுகித்திருப்பாய்

(நாட்டினை நினையாது..)

பிறந்த இடத்தினைப் பிரிந்திட்டோரே
பெரும் துயர்கழுத் துடிப்போரே
மறந்தும் வாழ்தல் கூடுமோவிங்கு,
மானம் இழந்துவாழ முடியுமோ..!

உறுதி!!

எட்டாத தூரத்தில் இருந்து - தினம்
ஏங்குகிறேனே ஊரை நினைந்து...

(எட்டாத தூரத்தில்...)

மிக்க பயன்தரும் பனைமரங்கள் - பல
விந்தைச் சுவையுடைய தேன்களிகள் - முப்
பக்கமும் சூழ்மணிக் கடல்கள் - உனைப்
பார்த்திடவே மன ஏக்கங்கள் ...

(எட்டாத தூரத்தில்...)

நெஞ்சில் கனக்க சுமைகள் - இங்கு
நித்தமும் வேலைப் பழக்கள்
துஞ்ச முடியாத் துயர்கள் - மனம்
துடித்திடத் துடித்திட நடைகள் ...

(எட்டாத தூரத்தில்...)

கால்கை சோர்ந்து விழுவதுண்டு - இரு
கண்ணும் ஒளிமங்கிப் போவதுண்டு
பால்தந்த தாயைத்தான் நினைந்து - நாளும்
பரதவிப்போடு தான் எம்பாடு...

(எட்டாத தூரத்தில்...)

பொன்னான பூமி நினைவோடு - தினம்
போராடுவதே இங்கு வாழ்வாம்
கண்ணான மண்ணில் அமைதி - அப்போதே
கவலைகள் தீரும் உறுதி...!

கை கொடுங்கள்..!

நெடுந்தூரம் வந்துவிட்டோம்
கொடுங்குளிரில் காய்கின்றோம்
பாதையேதும் தெரியவில்லை
பேதைமனம் தூங்குதில்லை...

(நெடுந்தூரம்...)

பெற்றெடுத்த சொந்தங்கள்
பழகிவந்த பாசங்கள்
உற்றுணை யாருமின்றி
ஊர்நடுவே நிற்குதையா...

விலங்குகளின் வெறித்தனங்கள்
விஞ்சிவிட்ட காரணத்தால்
கரைகாண முடியாமல்
கடல்நடுவேடும் கூக்குரல்கள்...

காதினிலே கேட்குதையா
கூவுகின்ற ஓலங்கள்
நெஞ்சம்தான் வேகுதையா
நம்கண்ணீரும் சுடுகுதையா...

(நெடுந்தூரம்...)

ஆராரோ பாட்டிசைசத்து
அம்மா நீயெங்கே
அள்ளிமுத்தம் தந்திருந்த
அப்பா நீயெங்கே...

நீரோடும் விழிகளிங்கே
நீங்காத சோகமொங்கும்
யாரிடம் சொல்லியழு
யார்யாரைத் தேற்றிவைக்க...

ஊரோடு ஒத்ததுன்பம்
என்றுதான் இருந்திடவா
என்னதான் சொன்னாலும்
ஏழைமனம் கேட்குதில்லை....

(நெடுந்தூரம்...)

நானெலையாரு அமைதி
நம்நாட்டில் வந்திடவே
குழுமெம் துயரொதுக்கி
குழுரெகள் செய்திடுவோம்..!

எம்மினத்தின் துயர்போக
எம்மால் இயன்றதையே
இங்கிருந்து செய்துவைத்து
இவ்வேளை நிறைவடைவோம்!

-1995

தமிழ்ப் புகலிட இலக்கிய வரலாற்றில் பிரான்ஸோக்கு மிகக் காத் திரமான ஓர் இடமுண் டு. தனிப்பட்ட விருப்பு வெறுப்புகளுக்கப்பால் நின்று நோக்கும்பொழுது பிரான்ஸின் புகலிடத் தமிழிலக்கியதில் ஓர் ஆழமான பன்முகப்பாடு உண்டென்பதை மறுப்பதற்கு இல்லை. அந்தப் பன்முகப்பாட்டுக்கு இளங்கோவனின் படைப்புக்கள் ஓர் விஸ்தரிப்பைக் கொடுக்கின்றது என்பதை ஏற்றுக்கொள்ளவே வேண்டும்.

- பேராசிரியர் கார்த்திகேசு சிவுத்தம்பி

2006

இரு தசாப்த காலத்துக்கு முன்னரே நானரிந்த கவிஞரும் முற்போக்கு அணியின் ஒரு முதன்மையாளருமான வி. ரி. இளங்கோவன் மருத்துவம், இலக்கியம், பத்திரிகை எனப் பல்துறை அனுபவம் பெற்றவர். அத்துறைகளில் ஏராளம் எழுதியவர். இலக்கியத்தில் களம் பல கண்டவர். இளமைக் காலம் முதல் மார்க்சிய சிந்தனையை வரித்துக்கொண்டு முற்போக்கு இலக்கிய உலகில் பிரகாசித்தவர்.

புலம்பெயர்ந்து பிரான்சில் வாழ்ந்தாலும் தமிழ் வளர்ச்சியிலும் படைப்பிலக்கியப் பணிகளிலும் அக்கறையுடன் செயற்பட்டு வருபவர்.

ஜ.நா. தொண்டராக (U.N.V.) பிலிப்பைன்ஸ் பணிபுரிந்து விருதுகள் பல பெற்ற இளங்கோவன் புகழ் பெற்ற நாவலாசிரியர் கே. டானியல் தலைவராக விளங்கிய மக்கள் கலை இலக்கியப் பெருமன்றத்தின் செயலாளராகப் பணிபுரிந்தவர்.

எழுத்தாளர், பேச்சாளர், கவிஞர், விமர்சகர் எனப் பன்முக ஆளுமை வளம்பெற்றவர்.

பேராசிரியர் சோ. சந்திரசேகரன்.

2006

இளங்கோவன் மிகவும் முக்கியமான எழுத்தாளர். புலச்சிதறல் புலம் பெயர்ந்தோரின் சிந்தனையை விரிவுபடுத்தியுள்ளது. அது மேலதிகப் பரிமாணமாகிவிட்டது. எழுதப்படாத சில ஆளுமைகள் பற்றியும் இளங்கோவன் எழுதியுள்ளார். யாழ்ப்பாணத்துக் கருத்தியல் கோலங்களைக் காண வைக்கிறார்.

- பேராசிறியர் சபா ஜயநாசா

2012

எழுத்தாளர், கவிஞர், விமர்சகர், நடிகர், பத்திரிகையாளர், ஒலிபரப்பாளர், பேச்சாளர், சித்த - ஆயுரவேத மருத்துவர் என்றில் வாறாக மூன்று தசாப்தங்களுக்கு மேலாகத் தமிழ் மொழியாட்சி எங்கெல்லாம் பயன்படுகிறதோ அங்கெல்லாம் தன் ஆளுமை காட்டிப் 'பல்கலை வேந்தனாக' மினிரபவர் வி. ரி. இளங்கோவன்.

மருத்துவ, இலக்கிய நூல்கள், சஞ்சிகைகள் பல வெளியிட்டவர். ஜக்கிய நாடுகள் தொண்டராக (UNV) பிலிப்பைன்ஸ் நாட்டில் கடமையாற்றி விருதுகள் பெற்றவர்.

கவிதை சொல்லும் அழகாலும், பட்டிமன்ற, வழக்காடு மன்றப் பேச்சுக்களாலும் தனக்கென ரசிகர்களை எங்கும் தேடிக் கொண்டவர்.

- 'கரும்பனைகள்' கவிதைகள் 'சி. டி. தொகுப்புரையில்

'ரி. ஆர். ரி.' தர்மன்

1999

இளைய தலைமுறையின்
முன்னணிக் கவிஞர்,
ஒரு காலத்தில்
ஸமூத்து மேடைகளில்
கவியரங்குகளிலும், பட்டிமன்றங்களிலும்
வெளந்தது வாங்கியவர்,
இளைய தலைமுறையின் பல்கலைவேந்தன் எனப்
பாராட்டுப் பெற்றவர்
அந்தக் கவிஞர்
வி. ரி. இளங்கோவன்.

அவரது கவிதைகள் வெளிவராத
பத்திரிகைகளோ, சஞ்சிகைகளோ
ஸமூத்தில் இல்லை.
தமிழகத்திலும் நன்கு அறியப்பட்ட
இந்தக் கவிஞரின் ஆக்கங்கள்
எதுவும் நூலுருப் பெறாதது
இதுவரை குறையாகவே
கருதப்பட்டு வந்தது.
அவரது முதலாவது தொகுப்பாக
'கரும்பணைகள்'
கவிதைத் தொகுப்பு
பாரிஸில் வெளிவரவுள்ளது
இலக்கிய உலகுக்கு
நல்ல செய்திதான்..!

-பாரிஸ் ஈழநாடு

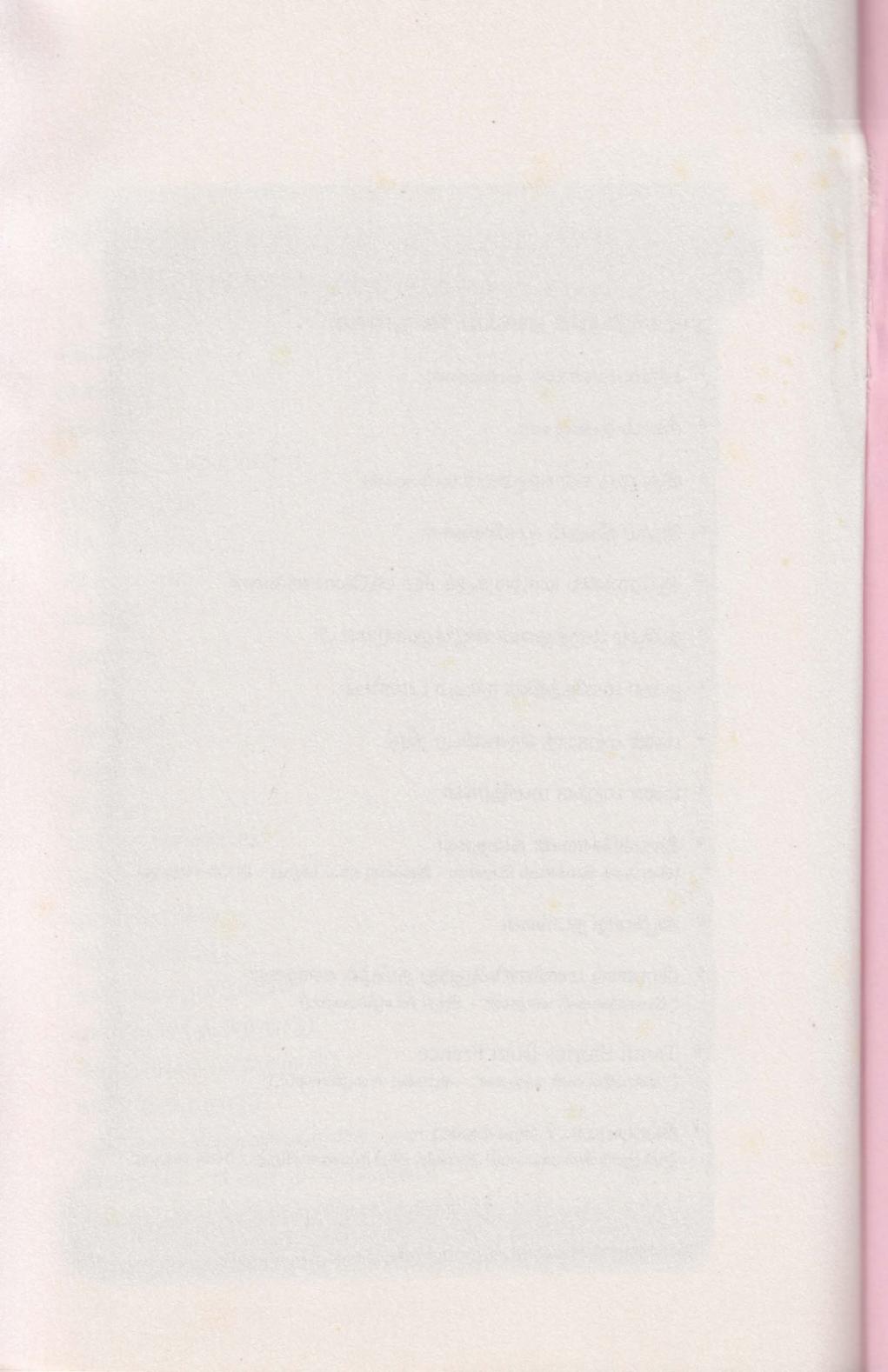
13. 12. 1991

நன்றி... ...

வீரகேசரி
தினகரன்
தினபதி
ஈழநாடு - யாழ்ப்பாணம்
பாரிஸ் ஈழநாடு
தினக்குரல்
தொழிலாளி
வாகை
மூலிகை
சுட்ர
சமுதாயம்
தேன்கூடு
மேகம்
மக்கள் இலக்கியம்
ஞானம்
ஒசை (பாரிஸ்)
சிந்து (பாரிஸ்)
கலையமுதம் (பாரிஸ்)
மனாஒசை (தமிழ் நாடு)
செந்தாரகை (தமிழ் நாடு)
சாவி (தமிழ் நாடு)
பதிவுகள் - இணையத்தளம் - கண்டா
தமிழ் ஓளி - 'ரி. ஆர். ரி.' வானோலி
தமிழ் ஓளி - 'ரி. ஆர். ரி.' தொலைக்காட்சி'

நூலாசிரியரின் ஏனைய சில நூல்கள்...

- ◆ கரும்பனைகள் (கவிதைகள்)
- ◆ சிகரம் (கவிதைகள்)
- ◆ இது ஒரு வாக்குமூலம் (கவிதைகள்)
- ◆ நோய் நீக்கும் மூலிகைகள்
- ◆ ஆரோக்கிய வாழ்வுக்குச் சில ஆலோசனைகள்
- ◆ தமிழர் மருத்துவம் அழிந்துவிடுமா..?
- ◆ நல்ல மனிதத்தின் நாமம் டானியல்
- ◆ மண் மறவாத் தொண்டர் திரு
- ◆ மண் மறவா மனிதர்கள்
- ◆ இளங்கோவன் கதைகள்
(இலங்கை இலக்கியப் பேரவை - இலக்கிய வட்ட விருது - 2006 பெற்றது)
- ◆ அழியாத தடங்கள்
- ◆ பிரான்ஸ் மண்ணிலிருந்து தமிழ்க் கதைகள்
(“இளங்கோவன் கதைகள்” - இந்தி மொழிபெயர்ப்பு)
- ◆ Tamil Stories from France
(“இளங்கோவன் கதைகள்” - ஆங்கில மொழிபெயர்ப்பு)
- ◆ இப்படியுமா..? (சிறுகதைகள்)
(தமிழ்நாடு சின்னப்பாரதி இலக்கிய அறக்கட்டளை விருது - 2014 பெற்றது)

ISBN 978-955-7795-00-3

நாவெந்தன் பதிப்பகம்
யாழ்ப்பாணம்.

9 789557 795003

Rs. 460/-